

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

ผลการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304
ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการทำงานเป็นทีม
ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY
THE EFFECT OF TEAM-BASED LEARNING IN BUS304
BUSINESS RESEARCH METHODOLOGY ON ACHIEVEMENT AND
TEAMWORK IN BUSINESS STUDENTS SRIPATUM UNIVERSITY

รักษพล สนิทยา

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2560

หัวข้อวิจัย : ผลการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ
บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัย : รัชพล สนธิยา

หน่วยงาน : ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน

ปีที่พิมพ์ : 2561

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและเพื่อ
ศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการ
จัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
คือ นักศึกษารายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ปีการศึกษา 1/2560 ภาคเสาร์-อาทิตย์ ทุก
คน (Census) จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1. แผนการสอน รายวิชา
BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ 2. แบบทดสอบ และ 3. แบบวัดการทำงานเป็นทีม วิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนพัฒนาการ ได้แก่ คะแนนความ
แตกต่าง (Difference Score) และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ (Relative Gain Score)

ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ
บัณฑิตที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ หลัง
เรียนสูงกว่าก่อนเรียน (เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 8.52 กับ 3.38 คะแนน ตามลำดับ) โดย
นักศึกษา มีคะแนนความแตกต่างเท่ากับ 5.14 คะแนน นั่นแสดงว่านักศึกษามีคะแนนหลังเรียน
เปลี่ยนไปจากคะแนนก่อนเรียน 5.14 คะแนน และมีคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์เท่ากับ 76.40 หรือนักศึกษา
สามารถพัฒนาได้ร้อยละ 76.40 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบทีม
สามารถพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา ได้ในระดับดี- ดีมาก

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอนแบบทีม, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การทำงานเป็นทีม,
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

Research Title : THE EFFECT OF TEAM-BASED LEARNING IN BUS304 BUSINESS RESEARCH METHODOLOGY ON ACHIEVEMENT AND TEAMWORK IN BUSINESS STUDENTS SRIPATUM UNIVERSITY

Name of Researcher : RUGSAPON SANITYA

Name of Institution : TEACHING AND LEARNING SUPPORT AND DEVELOPMENT CENTER

Year of Publication : B. E. 2561

ABSTRACT

The purposes of this research were to study achievement and to study teamwork of business students at Sripatum university by team-based learning in BUS304 (Business Researcher Methodology). The sample were 25 Saturday and Sunday Business students in the first semester of the academic year 2017. The research instrument were 1) lesson plan of BUS304 subject, 2) test, and 3) teamwork assessment form. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, difference score, and relative gain score.

The results of the research showed that: 1) the achievements of business students after learning by team-based learning in BUS304 were higher than before learning by team-based learning (Mean score = 8.52 and 3.38 respectively). The difference score show 5.14 that mean the post-test score change from pre-test score 5.14, and relative gain score show 76.40 that mean the students can be develop at the 76.40 percentage. And 2) the teamwork of business students after learning by team-based learning in BUS304 was good – very good level.

Keywords : Team-based Learning, Achievement, Teamwork, Business students

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ได้เพราะการสนับสนุนและการช่วยเหลือจากผู้มีอุปการะคุณ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยศรีปทุม และศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน ที่ให้การสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิตา สกุรัตน์กุลชัย ผู้ทรงคุณวุฒิและที่ปรึกษางานวิจัย ที่คอยให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ ตลอดจนจากผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้ ขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่เข้าร่วมงานวิจัยและตอบแบบทดสอบและแบบประเมินทุกฉบับที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์และมีคุณค่าในทางวิชาการเป็นอย่างมาก และจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ต่อไปในอนาคต

ผู้วิจัย

กุมภาพันธ์ 2561

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3
	คำถามการวิจัย 3
	สมมติฐานการวิจัย 4
	ขอบเขตการวิจัย 4
	นิยามศัพท์ 4
	ประโยชน์ที่ได้รับ..... 5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 6
	1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 6
	1.1 เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 6
	1.2 หลักสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 7
	1.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามหลักสำคัญ 4 ประการ ของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 7
	1.4 กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 9
	1.5 การประเมินผลการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 10
	2 แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12
	2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12
	2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 13
	2.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 14
	3 แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม 15
	4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 19
3	วิธีดำเนินการวิจัย 24
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 24
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 24
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทิมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ	28
ผลการวิเคราะห์การทำงานเป็นทิมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทิมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัย ทางธุรกิจ	31
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	37
สรุปผลการวิจัย	37
อภิปรายผล	39
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	45
ภาคผนวก	47
ภาคผนวก ก แผนการสอน รายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ	48
ภาคผนวก ข แบบทดสอบ รายวิชา BUS 304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ	51
ภาคผนวก ค แบบประเมินการทำงานเป็นทิม	58
ประวัติย่อผู้วิจัย	60

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 9
2	การประเมินผลการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 11
3	แนวนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความต่าง และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ของ คะแนนก่อนเรียนและคะแนนผลสัมฤทธิ์/หลังเรียนของนักศึกษาหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต 29
4	คะแนนก่อนเรียน คะแนนผลสัมฤทธิ์/หลังเรียน คะแนนความต่าง และคะแนน เพิ่มสัมพัทธ์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต รายบุคคล 30
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำงานเป็นทีม ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 32
6	ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินการทำงาน เป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 33
7	ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับการทำงาน เป็นทีม รายคน 35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา ตามหมายความของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้า ทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฯ ได้กำหนดความมุ่งหวังและหลักการของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยแนวทางในการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

การจัดการเรียนการสอนถือว่าเป็นภารกิจสำคัญในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ เพื่อการผลิตนักศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถตามความต้องการของสังคม ตลอดจนพัฒนานักศึกษาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามความมุ่งหวังและหลักการของการจัดการศึกษาข้างต้น ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน อุปกรณ์การเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอน และสิ่งแวดล้อม (ณัททวิ ศิริรัตน์ และศศิธร ชิดนายี่, 2552; ธารทิพย์ พจน์สุภาพ, 2559) สำหรับเทคนิคที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ปัจจุบันมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย โดย วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2551) กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนระดับอุดมศึกษามีหลายวิธี ซึ่งยังไม่มีเทคนิคการสอนใดที่ดีที่สุด เทคนิคการสอนที่ดীনัยย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สาระการสอน สภาพนักศึกษา โดยในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ รายวิชาสำหรับนักศึกษาหลักสูตรบริหารศาสตรบัณฑิต ผู้สอนได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนจากการสอนแบบบรรยาย (Lecture-based Learning) ควบคู่กับการให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติดำเนินการวิจัยทางธุรกิจจริง แต่ยังพบสภาพปัญหา คือ ในช่วงของการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายที่ต้องอธิบายเนื้อหา แนวคิด หรือกระบวนการวิจัย

นักศึกษาไม่สนใจเนื้อหาที่บรรยายแต่กลับสนใจเทคโนโลยี เช่น มือถือ แท็บเล็ต ผู้สอนจึงปรับกลยุทธ์การสอน โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้กระตุ้นการสอนหรือเบี่ยงเบนความสนใจผู้เรียน เช่น การใช้ Kahoot เพื่อเล่นเกมส์ตอบคำถาม หรือทบทวนความรู้ ฯลฯ ซึ่งผล ทำให้ผู้เรียนหันมาสนใจเนื้อหา ได้ทบทวนเนื้อหา และได้แลกเปลี่ยนความรู้มากขึ้น ผู้สอนได้ลดบทบาทการเป็นผู้บรรยาย ลด เนื่องจากเนื้อหาได้ถูกปรับเป็นกิจกรรมการแข่งขันตอบคำถาม อย่างไรก็ตาม การปรับกลยุทธ์การสอนดังกล่าว ยังไม่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาได้ทั้งหมด ทั้งนี้ เนื่องจากวัตถุประสงค์หนึ่งของรายวิชา คือ นักศึกษาต้องร่วมกันทำงานเป็นทีมเพื่อพัฒนาโครงการวิจัยทางธุรกิจและดำเนินการวิจัยทางธุรกิจจนสำเร็จ ซึ่งมีการเกณฑ์การวัดผลถึงร้อยละ 40 ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงต้องดำเนินการค้นคว้าเทคนิคการสอนใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา

รายงานการศึกษาของ ธารทิพย์ พจน์สุภาพ (2559) ที่ศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบการปฏิบัติงานกลุ่มหรือแบบทีม: สภาพปัญหา ระดับการมีส่วนร่วม และผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในรายวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ที่มุ่งให้ความสำคัญกับผู้เรียน และเลือกใช้รูปแบบของกิจกรรมในการทำงานกลุ่มหรือแบบทีม เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดและลงมือปฏิบัติ รวมถึงแสดงความคิดเห็นเพื่อแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนต่างกลุ่ม ในการพัฒนากระบวนการคิด ทักษะในการสื่อสาร ทักษะทางสังคม รวมทั้งทักษะการจัดการ อีกทั้งเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น กล้าแสดงความคิดเห็นและสามารถทำงานเป็นทีมได้ ซึ่งผลของการจัดการเรียนการสอนแบบทีม พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการทำงานแบบเป็นทีมในระดับมาก โดยมีคุณภาพผลงานของการทำงานแบบเป็นทีมในระดับดี ผู้เรียนเห็นว่าได้รับประโยชน์จากการเรียนการสอนแบบทีมอยู่ในระดับมาก และรายงานการศึกษาของสมพิศ ไยสุน์ ปรียารัตน์ รัตนวิบูลย์ และชลดา จันทรชิว (2559) ที่ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานต่อความรู้และการรับรู้ผลการเรียนรู้เรื่องการพยาบาลมารดาและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยความรู้และการรับรู้ผลการเรียนรู้ เรื่อง การพยาบาลมารดาและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์หลังการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบโดยใช้ทีมเป็นฐานสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และรายงานการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐานกับผลสัมฤทธิ์และทักษะการทำงานเป็นทีม ของมณีรัตน์ พันธุ์สวัสดิ์ และคณะ (2557) ที่ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการทำงานเป็นทีม และความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นคร

ลำปาง และพบว่า หลังการเรียนการสอนแบบทีมเป็นฐาน นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับสูง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ และทักษะการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับดีมาก

การจัดการเรียนการสอนแบบทีมเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการร่วมมือกันในการเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็กๆ ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน สมาชิกภายในทีมมีหน้าที่รับผิดชอบและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน ช่วยในการพัฒนาทักษะการรู้คิดของนักศึกษาให้มีระดับสูงขึ้น มีการช่วยเหลือทางสังคม สนับสนุนพัฒนาการระหว่างบุคคลและทักษะของทีมรวมทั้งส่งเสริมความกระตือรือร้นของผู้สอน (ปัญญา สนั่นพานิชกุล, 2556)

ด้วยเหตุและผลดังกล่าวข้างต้น ผู้สอนจึงสนใจนำแนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบทีม (Team-based Learning) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ตลอดจนพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของผู้เรียน และจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบทีม สำหรับการวิชาที่มุ่งเน้นทักษะการทำงานเป็นทีมของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

คำถามการวิจัย

1. การจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ทำให้นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นหรือไม่
2. การจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ทำให้งานการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับใด

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ หลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน

2. ร้อยละ 80 ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มีการทำงานเป็นทีมตามเกณฑ์ หรือมีคะแนนเฉลี่ยการทำงานเป็นทีมมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 คะแนน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรในการวิจัย คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ปีการศึกษา 1/2560 ภาคเสาร์-อาทิตย์ ทุกคน (Census) จำนวน 25 คน

ผู้วิจัย ศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบทีม ซึ่งผลของการจัดการเรียนการสอนศึกษาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา ในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจปีการศึกษา 1/2560 โดยมีระยะเวลาของการศึกษา 6 เดือน กันยายน พ.ศ. 2560 ถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

นิยามศัพท์

การจัดการเรียนการสอนแบบทีม หมายถึง วิธีสอนที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อร่วมมือกันในการกำหนดปัญหาวิจัย ร่วมกันอภิปรายและออกแบบการวิจัย ออกแบบการเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ร่วมกันสร้างแบบสอบถาม และการนำเสนอเค้าโครงงานวิจัย โดยสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มต้องร่วมมือกัน แลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ เพื่อพัฒนาโครงร่างการวิจัยทางธุรกิจจนสำเร็จ ตามความสามารถ ความถนัด หรือความสนใจ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนสอบ จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในเนื้อหาเรื่อง การกำหนดปัญหาวิจัย การออกแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างแบบสอบถามและการนำเสนอเค้าโครงงานวิจัย

การทำงานเป็นทีม หมายถึง การรวมกลุ่มของบุคคลเพื่อร่วมกันทำงานอย่างมีหลักการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด มีความสามัคคี มีเป้าหมายเดียวกัน มีความพึงพอใจซึ่งกันและกัน และการตัดสินใจร่วมกัน เพื่อให้สามารถทำงานได้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบทีม เพื่อพัฒนาการจัดเรียนการสอนแบบทีมให้เต็มรูปแบบในรายวิชา BUS304
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบทีม สำหรับการวิชาที่มุ่งเน้นทักษะการทำงานเป็นทีมของผู้เรียน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการจัดการเรียน การสอนแบบทีม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการทำงานเป็นทีม สามารถแบ่งผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ 1) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 2) แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม และ 4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปรากฏรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)

การจัดการเรียนการสอนแบบโดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) เป็นรูปแบบ การเรียนการสอนที่จะสามารถพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการ เรียนรู้ด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียนได้ โดยถือว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการร่วมมือกันในการ เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ผ่านการทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็กตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีการ กำหนดเป้าหมายร่วมกันอย่างชัดเจน สมาชิกภายในทีมมีหน้าที่รับผิดชอบและมีปฏิสัมพันธ์ที่ ดีในการทำงาน ช่วยเหลือกันและพัฒนาทักษะการรู้คิดของผู้เรียนให้มีระดับสูงขึ้น ตลอดจนยังเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนที่อ่อนกว่า (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี, มปป.; Michealsen and other, 2004; บุญศรี วงศ์พิพัฒน์กุล, 2550)

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐานได้รับการคิดค้นและพัฒนาโดยนักการศึกษา ชาวอเมริกา คือ Michealsen and other (2004) จาก University of Oklahoma และถูกนำไปใช้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีโรงเรียนแพทย์ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา กว่า 77 แห่ง ที่จัดการ เรียนการสอนโดยวิธีนี้ รวมทั้งโรงเรียนพยาบาลและวิทยาศาสตร์สุขภาพสาขาอื่นๆ อีกด้วย

1.1 เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน

สิรินารถ จงกลกลาง (2551) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ ทีมเป็นฐาน คือ

1. สร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ตามหลักของรายวิชา
2. พัฒนาความสามารถด้านการคิด และการแก้ปัญหา
3. เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. ส่งเสริมทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นทีม

5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้

1.2 หลักสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน

หลักการสำคัญ 4 ประการของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน มีดังนี้ (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี, มปป.)

1) **การจัดทีมอย่างเหมาะสม (Group Formation)** คือ มีการจัดทีมโดยการแบ่งทีมย่อย ตามทักษะและความสามารถอย่างหลากหลาย โดยให้ทีมหรือกลุ่มละ 7-12 คน และควรเป็นทีมถาวร

2) **ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบ (Accountable)** คือ ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบในเรื่องการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน รวมถึงมีความรับผิดชอบในการช่วยเหลือกันในการทำงานของทีม หรือต้องร่วมรับผิดชอบทั้งในงานส่วนตัวและงานกลุ่ม

3) **คุณภาพของการมอบหมายงาน (Assignment Quality)** คือ การมอบหมายงานจะต้องเน้นทั้งด้านผลการเรียนรู้ตามเป้าหมายรายวิชาที่กำหนดไว้และด้านผลจากการทำงานเป็นทีม

4) **ผลสะท้อนกลับแบบทันที (Timely feedback)** คือ ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับผลสะท้อนกลับอย่างทันเวลาและสม่ำเสมอ

1.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามหลักสำคัญ 4 ประการของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน

จากหลักสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 4 ประการข้างต้น ได้มีผู้ให้แนวทางสำหรับการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้ (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี, มปป.)

1) **แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อการจัดทีมอย่างเหมาะสม** โดยการจัดทีมอย่างเป็นทางการในช่วงแรกของจัดการเรียนการสอน

1.1) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกำหนดคุณลักษณะสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ เช่น ทักษะผู้นำ การสืบค้น การคิดวิเคราะห์ การนำเสนอ เป็นต้น

1.2) ผู้สอนช่วยดูแลการจัดกลุ่มเพื่อลดปัญหาด้านความขัดแย้ง และการเลือกปฏิบัติ การไม่แยกออกจากกลุ่มเพื่อน ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้การทำงานต่างวัฒนธรรม ต่างความคิด ต่างมุมมอง

1.3) จัดผู้เรียนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดมา ตามข้อ 1.1) ให้มีการกระจายคุณสมบัติที่จำเป็นของผู้เรียนครบทุกกลุ่ม

1.4) การจัดกลุ่มควรเป็นกลุ่มถาวร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการตามลำดับปัญหาที่พบในแต่ละกลุ่ม

2) **แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ** โดยมอบหมายการศึกษาด้วยตนเองล่วงหน้า หรือจัดให้มีการศึกษารายเดี่ยวก่อนเข้ากลุ่มเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้

2.1) มอบหมายการศึกษาด้วยตนเองล่วงหน้าด้วยการกำหนดขอบเขตหรือเป้าหมายของการศึกษาให้ชัดเจน

2.2) ทำแบบทดสอบรายเดี่ยวก่อนการเรียนรู้เพื่อทดสอบและกระตุ้นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการเข้าแลกเปลี่ยนในกลุ่ม

2.3) นำแบบทดสอบเข้าไปปรึกษาในกลุ่ม อภิปรายเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุดจากกลุ่ม กระบวนการนี้ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และค้นคว้าร่วมกัน ก่อนได้คำตอบของกลุ่ม

2.4) สะท้อนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมากขึ้นจากการเรียนรู้ผ่านกลุ่ม

2.5) ผู้สอนสะท้อนความคิด และให้ข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นที่กลุ่มอภิปรายแล้วมีข้อขัดแย้ง ไม่ชัดเจนหรือไม่ครอบคลุมและเสริมแรงในกรณีที่มีกระบวนการเรียนรู้เหมาะสม

3) **แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อคุณภาพของการมอบหมายงาน** การมอบหมายไปงานที่มีสถานการณ์ซับซ้อนที่เน้นทั้งเป้าหมายวิชา และกระบวนการกลุ่ม

3.1) การมอบหมายงานต้องเน้นการเรียนรู้จากปฏิสัมพันธ์กลุ่ม

3.2) มอบหมายสถานการณ์ที่ซับซ้อน เพื่อส่งเสริมให้ทีมได้ตัดสินใจภายใต้แนวคิดและวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่เรียนรู้ ทั้งนี้ลักษณะของงานที่มอบหมายในการเรียนรู้ ควรประกอบด้วยหลักการ 4 Ss

3.2.1) Significant Problem เป็นปัญหาที่สำคัญของหน่วยการเรียนรู้

3.2.2) Same Problem เป็นปัญหาเดียวกันในทุกกลุ่ม

3.2.3) Specific Choice มีทางเลือกหรือแนวทางแก้ปัญหาที่เฉพาะเจาะจง

3.2.4) Simultaneous Reporting มีการรายงานพร้อมกันหรือในช่วงเวลาเดียวกัน

3.3) การนำเสนอผลการเรียนรู้ อาจจะเป็นการนำเสนอปากเปล่าหรือรายงานก็ได้ แต่ต้องไม่ยุ่งยากซับซ้อน หรือใช้เวลาในการเรียนการสอนมากเกินไป

3.4) นอกจากการอภิปรายในกลุ่มแล้ว ควรจัดให้มีการอภิปรายระหว่างกลุ่มด้วย

4) **แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสะท้อนผลกลับแบบทันที** ประเด็นในการให้ผลสะท้อนกลับ ควรครอบคลุมประเด็นสำคัญคือ ครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้และผลของกระบวนการกลุ่ม

4.1) ผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการพัฒนาของทีม

4.2) การสะท้อนผลกลับต้องเกิดขึ้นทันทีหลังจากกระบวนการกลุ่มทุกครั้ง

4.3) การสะท้อนผลกลับต้องเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ตลอดกระบวนการเรียนรู้และมีการติดตามพัฒนาการในการทำงานเป็นทีมแต่ละประเด็นที่เคยเป็นปัญหา ทั้งนี้กระบวนการในการประเมินผลและสะท้อนคิดมีจุดเน้น ดังนี้

4.3.1) ให้ผู้เรียนสะท้อนผลการเรียนรู้อย่างครอบคลุมตามเป้าหมายรายวิชา

4.3.2) ให้ผู้เรียนสะท้อนตนเองและกลุ่มเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม

4.3.3) ผู้สอนสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.3.4) การประเมินผลการเรียนรู้ควรประเมินครอบคลุมสาระการเรียนรู้ตามเป้าหมายรายวิชาและครอบคลุมทักษะสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ เช่น การ คิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และอื่นๆ

1.4 กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี, มปป.) ได้จัดทำกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน โดยจะนำเสนอในรูปแบบของตารางกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ ดังนี้

ตาราง 1 กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน

กระบวนการเรียนการสอน	ระยะเวลา*	ผลลัพธ์ของการเรียนรู้
Assigned Readings มอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	ก่อนเรียน	
Readiness Assessment by Individual Test ทดสอบความรู้พื้นฐานรายบุคคล	10 นาที หรือร้อยละ 5 ของการเรียน	ผลการทดสอบระดับความรู้รายบุคคล (ร้อยละ 10)
Group Work on Simple Problem by Team Test อภิปรายความรู้เพื่อทดสอบรายกลุ่ม	30 นาที หรือร้อยละ 15 ของการเรียน	ผลการทดสอบระดับความรู้รายกลุ่ม (ร้อยละ 10)
Writing Appeals ตรวจสอบและเขียนสรุปแนวคิดสำคัญ	20 นาที หรือร้อยละ 10 ของการเรียน	รายงาน 1 สรุปแนวคิดสำคัญของหน่วยการเรียนรู้รายบุคคล (ร้อยละ 10)

กระบวนการเรียนการสอน	ระยะเวลา*	ผลลัพธ์ของการเรียนรู้
Instructor Input ครูเสนอแนะหรือให้ความรู้เพิ่มเติมในประเด็นที่ไม่ชัดเจน	30 นาที หรือร้อยละ 15 ของการเรียน	
Group Work on Complex Problem and Application of Concept ใช้แนวคิดมาวิเคราะห์สถานการณ์ที่มีความซับซ้อนและนำเสนอผลการเรียนรู้	60 นาที หรือร้อยละ 40 ของการเรียน	รายงาน 2 ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา/สถานการณ์ รายกลุ่ม (ร้อยละ 15)
Instructor Feedback ครูเสนอแนะ ประเมินผล สะท้อนผลการเรียนรู้และผลของกระบวนการกลุ่ม	30 นาที หรือร้อยละ 15 ของการเรียน	ผลการประเมินการทำงานเป็นทีม (ร้อยละ 5) ผลการประเมินจิตพิสัย (ร้อยละ 5)

หมายเหตุ * ระยะเวลาที่คิดเป็นร้อยละ ผู้วิจัยดำเนินการคำนวณเพื่อให้ง่ายต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในกรณีที่มีจำนวนชั่วโมงของการเรียนที่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1.5 การประเมินผลการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน

ภายหลังจากการเรียนการสอนเสร็จสิ้นในแต่ละครั้ง ผู้สอนและหรือผู้เกี่ยวข้องควรร่วมกันประชุม อภิปราย นำเสนอผลการจัดการศึกษา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข ปัญหาที่จะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐานให้สอดคล้องกับบริบทการเรียนการสอนและคุณลักษณะของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตามตาราง 2 ต่อไปนี้ (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี, มปป.)

ตาราง 2 การประเมินผลการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน

ระยะ/เป้าหมาย	กิจกรรม / บทบาท	
	ผู้สอน	ผู้เรียน
Pre-Class - ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง - การสนับสนุนการการเรียนรู้ด้วยตนเอง	- ผู้สอนทำความเข้าใจในหลักการของ TBL - จัดทำคู่มือสำหรับผู้สอนและผู้เรียนที่ครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้ และขอบเขตเนื้อหา - จัดทำแบบทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาการเรียนรู้ - จัดทำแผนสอนกลางเพื่อให้ผู้เรียนทุกกลุ่มได้เรียนรู้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ - เตรียมการสอนและเตรียมการอภิปรายหลังการสอนทุกหน่วยการเรียนรู้	- ศึกษาวัตถุประสงค์การเรียนรู้ - ฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง - ศึกษาคู่มือการเรียนรู้ - ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มีความรู้ก่อนเข้าห้องเรียน
In Class บรรลุวัตถุประสงค์ ของการเรียนรู้รายวิชา	- จัดการทดสอบรายบุคคล - จัดการทดสอบรายกลุ่ม - กระตุ้นการอภิปราย - สรุปการเรียนรู้ - กระตุ้นการประยุกต์ใช้ความรู้ในกรณีศึกษา - ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ - สะท้อนผลการเรียนรู้รายกลุ่มและรายบุคคล	- ทดสอบความรู้ - อภิปรายความรู้ - สืบค้นความรู้เพิ่มเติม

ระยะ/เป้าหมาย	กิจกรรม / บทบาท	
	ผู้สอน	ผู้เรียน
Post Class	<ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนรู้ และหาแนวทางการแก้ไขปัญหา - ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน - วางแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ต่อไป 	<ul style="list-style-type: none"> - ประเมินผลการเรียนรู้

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน ผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้ข้างต้นมาใช้ออกแบบแผนการสอนในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจกับเนื้อหาทั้งหมด 6 บท ซึ่งแผนการสอนจะยึดหลักสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน 4 ประการ ได้แก่ 1) การจัดทีมอย่างเหมาะสม (Group Formation) 2) ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบ (Accountable) 3) คุณภาพของการมอบหมายงาน (Assignment Quality) และ 4) ผลสะท้อนกลับแบบทันที (Timely feedback) และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางสำคัญข้างต้น และการประเมินตามระยะเป้าหมาย ทั้ง 3 ระยะ ได้แก่ Pre Class In Class และ Post Class

2. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลของการเรียนการสอนหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาถึงความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการได้รับการฝึกฝน สั่งสอน ในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับชั้นในวิชาต่างๆ การฝึกอบรมทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา ส่งผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และความสามารถทางด้านวิชาการ รวมทั้งความสามารถของสมองในด้านต่างๆ ซึ่งสามารถจะประเมินได้จากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้จากสถาบันการศึกษา จากการทดสอบหรือวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสม (ภาพ เลขาไพบูลย์, 2542: 295; นฤมล คงขุนเทียน, 2545: 11; ศิริพร มาวรรรณา, 2546: 35; สุเทพ แพทย์จินดา, 2554: 34)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคุณลักษณะและสมรรถนะของผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากที่ได้รับการจัดการรู้ว่าคุณผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนมากขึ้นน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามความมุ่ง

หมาย ของหลักสูตรในวิชานั้น ๆ หรือไม่ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 19; ชาฟีนา หลักแหล่ง, 2552: 47)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา ความรู้และทักษะที่ได้รับก่อให้เกิดการพัฒนาจากการฝึกฝน โดยครูอาศัยเครื่องมือวัดผลช่วยในการศึกษา แบบทดสอบจึงเป็นแค่เพียงแบบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนได้จัดขึ้นเพื่อการเรียนรู้ สิ่งที่มีวัดเป็นสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ ภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดขึ้น ซึ่งอาจเป็นความรู้หรือทักษะบางอย่าง อันบ่งบอกถึงสถานภาพของการเรียนรู้ที่ผ่านมา ว่านักเรียนมีความรู้และทักษะมากน้อยเพียงใด (นิภา เมธาวิชัย, 2536: 65; พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข, 2548: 125; ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552: 166)

ดังนั้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความรู้ความสามารถ และความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับจากการเรียน โดยวัดและประเมินผลจากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อวัดพฤติกรรมต่างๆ ที่นักเรียนได้รับจากการเรียนว่ามีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งครอบคลุมพฤติกรรมที่ต้องการวัด 4 ด้านคือ ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดสมรรถภาพทางสมอง วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่า บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ มากน้อยเพียงใด (อัมพวา รักบีดา, 2549: 28; พิชิต ฤทธิจรรยา, 2550: 95)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของผู้สอบจากการเรียนรู้ ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง โดยต้องการทราบว่าผู้สอบมีความรู้อะไรบ้างมากน้อยเพียงใดเมื่อผ่านการเรียนไปแล้ว ทำให้ผู้สอนทราบว่า ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเอง ถึงระดับมาตรฐานที่ผู้สอนกำหนดไว้หรือยัง หรือมีความรู้ความสามารถถึงระดับใด (วิรัช วรรณรัตน์, 2541: 49; พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 96; ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556: 165)

ดังนั้นสรุปได้ว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถทางการเรียนด้านเนื้อหา ด้านวิชาการและทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ในช่วงเวลาที่ กำหนด โดยผ่านกระบวนการและขั้นตอนของการเรียนรู้

2.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.3.1 **แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง** หมายถึง แบบแผนที่มีผู้วัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน ซึ่งแบ่งออกได้อีก 2 ชนิดคือ

1) **แบบทดสอบอัตนัย (Subjective or Essay Test)** เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ผู้ตอบเขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติ ได้อย่างเต็มที่

2) **แบบทดสอบปรนัยหรือแบบให้ตอบสั้น ๆ (Objective Test or Short Answer)** เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้นๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดในอย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2.3.2 **แบบทดสอบมาตรฐาน** หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั่วไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างดีจนมีคุณภาพมีมาตรฐาน กล่าวคือ มีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ วิธีการให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนน

นอกจากนี้ สมนึก ภัททิยธนี (2546: 78-82) ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่างๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐาน แต่เนื่องจากครูต้องทำหน้าที่วัดผลนักเรียน คือ เขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ตนได้สอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับแบบทดสอบที่ครูสร้างและมีหลายแบบแต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบ ดังนี้

1. ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้ และข้อคิดเห็นแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด ลักษณะทั่วไป ถือได้ว่าข้อสอบแบบกาถูก-ผิด คือ ข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น

3. ข้อสอบแบบเติมคำ ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ให้ผู้ตอบเติมคำ หรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ นั้น เพื่อให้มี ใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

4. ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ ลักษณะทั่วไปข้อสอบประเภทนี้คล้ายกับข้อสอบแบบ เติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียน

ตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ ลักษณะทั่วไป เป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่า แต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยืน) จะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรโดยหนึ่งตามที่ถูกออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ ลักษณะทั่วไป ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้จะประกอบ ด้วย 2 ตอน ตอนนำหรือคำถามกับตอนเลือก ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง

ดังนั้นสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่วัด พฤติกรรมหรือสมรรถภาพทางสมองต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับจากการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นกับแบบทดสอบมาตรฐาน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง ซึ่งเป็นแบบแผนที่มีวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่สอน มีลักษณะเป็น แบบทดสอบปรนัย มีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการศึกษาคั้งนี้ คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน ซึ่งวัดจากข้อสอบแบบปรนัย ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาข้อสอบด้วยตนเองตามเนื้อหาที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ 2) การทำงานเป็นทีม ซึ่งวัดจากแบบวัดการทำงานเป็นทีม ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาแบบวัดมาจากแบบประเมินด้านการทำงานของทีที่ดี (Teamwork Inventory) ของ Kelly, M (1991) ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิดของการทำงานเป็นทีมปรากฏในตอนต่อไป

3. แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม

ทีมเป็นหน่วยย่อยที่จะสร้างสรรค์ความสามัคคีในกลุ่มของบุคคล ทีมใช้ความคิดจากสมาชิกในกลุ่มที่จะใช้พัฒนาปรับปรุงวิธีการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น ทีมจะมีความสำคัญต่อการทำงานในหน่วยงาน ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของทีม ไว้ดังนี้

Parker (1990:16 อ้างใน พงศทิพล สุขป้อม,ม.ป.ป.:32) ได้ให้ความหมายว่า ทีมเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์และต้องพึ่งพากัน เพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายหรือปฏิบัติงานให้เสร็จ

สมบูรณ ซึ่งคนกลุ่มนี้มีเป้าหมายร่วมกันและยอมรับว่าวิธีเดียวที่จะทำงานให้สำเร็จได้ คือ การทำงานร่วมกัน

Woodcock (1999: 101 อ้างใน สุรัตติกาล ผูกเพชร, 2550: 32) ให้ความหมายว่า ทีม คือ การที่แต่ละบุคคลมาร่วมกันเพื่อที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จได้มากกว่าการที่จะทำงานตามลำพัง

LueckeanPolzer (2006:18) ให้ความหมายว่า ทีม หมายถึงการมีจุดมุ่งหมายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การร่วมมือกัน และความเท่าเทียมกันของสมาชิกในทีมด้วย

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ทีม (Team) หมายถึง กลุ่มๆ หนึ่ง ที่มีสมาชิก ตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ที่ใช้ความคิดและทักษะต่าง ๆ ของสมาชิกในกลุ่ม ในการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่รับผิดชอบร่วมกัน

การทำงานเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ทั้งในองค์กรหรือในหน่วยงานอื่น จะมีลักษณะเป็นการทำงานเป็นกลุ่ม หรือการทำงานเป็นทีมที่หลากหลาย โดยการทำงานเป็นกลุ่มสมาชิกจะอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของหัวหน้า ทีมจะเป็นคนกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีทักษะการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นทักษะที่เติมเต็มซึ่งกันและกัน และมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน โดยสมาชิกในทีมทุกคนต่างก็มีส่วนในการรับผิดชอบต่อเป้าหมายของทีมร่วมกัน นอกจากนี้การทำงานเป็นทีมยังต้องอาศัยการประสานงานระหว่างสมาชิกด้วย สำหรับความหมายของการทำงานเป็นทีม มีผู้ให้ความหมายดังนี้

วราภรณ์ ตระกูลสถิตย์ (2549: 7) ได้ให้ความหมายว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่บุคคลมารวมกลุ่มกันเพื่อร่วมมือกันในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยการร่วมมือกัน ประสานงานกัน มุ่งดึงศักยภาพที่มีจากบุคคลแต่ละคนภายในกลุ่มออกมาช่วยในการดำเนินกิจกรรมให้งานบรรลุเป้าหมาย

Luecke and Polzer (2006: 37) อธิบายว่า ทีมที่สามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ ต้องประกอบไปด้วยความสามารถพิเศษ (talent) ความรู้ (knowledge) การมีอิทธิพลต่อความคิดของคนในองค์กร ประสบการณ์ และความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำงานในเชิงเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการทำงานของทีม โดยทีมที่ปฏิบัติงานได้ดีนั้น ต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีความสามารถที่สำคัญสำหรับทีม และหากทีมมีจุดอ่อนหรือขาดแคลนความสามารถที่สำคัญก็จะเป็นผลทำให้ทีมไม่สามารถก้าวไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ซึ่งในกรณีเช่นนี้ทีมต้องแก้ไขจุดบกพร่องของตนเองหรือสรรหาสมาชิกคนใหม่ ที่มีความสามารถตรงกับความต้องการของทีม

Woodcock (1989:75-116) ได้อธิบายว่า ลักษณะของการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพจะมีลักษณะสำคัญ 11 ประการ เรียกว่า “Building Blocks” ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป้าหมายที่เห็นพ้องต้องกัน (Clear objectives and agreed goal) คือ การมีจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและเห็นด้วยกับเป้าหมายนั้นอย่างแท้จริงเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน และใช้เป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการทำงาน การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ดีควรให้ผู้นำและสมาชิกในทีมมีส่วนร่วมในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและวัตถุประสงค์ร่วมกัน

2. ความเปิดเผยต่อกันและการเผชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหา (Openness and confrontation) คือ การที่สมาชิกในทีมกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมารวมทั้งสมาชิกต้องกล้าที่จะเผชิญหน้าในการช่วยกันแก้ไขปัญหาอย่างเต็มที่ และทุกคนสามารถพูดคุยถึงปัญหาต่าง ๆ ได้ มีความเชื่อถือและมีความไว้วางใจต่อกันเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันและอยู่ร่วมกันได้

3. การสนับสนุนและความไว้วางใจต่อกัน (Support and trust) คือ การที่สมาชิกในทีมได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน การสนับสนุนซึ่งกันและกันจะทำให้สมาชิกในทีมเกิดความไว้วางใจต่อกันกล้าเปิดเผยและกล้าเผชิญหน้าเพื่อแก้ไขปัญหาต่อกัน

4. ความร่วมมือและการใช้ความขัดแย้ง (Cooperation and conflict) คือ การที่สมาชิกในทีมต้องให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและต้องให้สมาชิกในทีมได้รับส่วนร่วมกับข้อขัดแย้งกันภายในทีมสาเหตุของความขัดแย้ง เช่น การสนองตอบต่อความต้องการของทุกคนไม่ได้จนเกิดการชิงดีชิงเด่นระหว่างสมาชิกในทีม หรือสมาชิกในทีมมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน วิธีการแก้ความขัดแย้ง นั้นเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล ควรใช้วิธีการแก้ปัญหาร่วมกันไม่พูดในลักษณะที่แสดงให้เห็นว่าตนเหนือกว่าผู้อื่นหรือไม่พูดในลักษณะที่ทำให้ผู้อื่นอับอายเจ็บใจหรือเสียหน้า

5. กระบวนการการทำงาน และการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม (Sound working and decision procedures) คือ มีวิธีการบริหารงานและการตัดสินใจแก้ไขปัญหา โดยที่ผู้นำเอาปัญหามาให้สมาชิกในทีมอภิปราย แล้วให้สมาชิกในทีมเป็นผู้ตัดสินใจ หรือสมาชิกในทีมอาจจะมอบหมายให้คนใดคนหนึ่งเห็นว่าเหมาะสมตัดสินใจได้ ขั้นตอนในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การทำความเข้าใจอย่างชัดเจนในเหตุผล สำหรับการตัดสินใจ การวิเคราะห์ลักษณะของปัญหาที่จะตัดสินใจ การตรวจสอบทางเลือกต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหา โดยพิจารณาถึงผลที่จะเกิดตามมาด้วย และการนำเอาผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ

6. ภาวะผู้นำที่เหมาะสม (Appropriate leadership) คือ การทำงานในทีมจะต้องมีหัวหน้าทีมที่มีบทบาทของผู้นำทำหน้าที่แบ่งงาน กระจายงานให้กับสมาชิกในทีม ต้องพร้อมที่จะ

ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยนำให้ทีมประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานเป็นทีมอีกด้วย

7. การตรวจสอบทบทวนผลงานและวิธีในการทำงาน (Regular review) คือ การทบทวน การทำงานอย่างสม่ำเสมอในระหว่างปฏิบัติงานหรือภายหลังการทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อเป็นการประเมินการทำงาน หรือปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องการทำงาน ช่วยเพิ่มการสนับสนุนการใส่ใจการเปิดเผยความซื่อสัตย์และเพิ่มประสิทธิภาพของภาวะผู้นำในทีม

8. การพัฒนาตนเอง (Individual development) คือ การจัดให้สมาชิกในทีมได้มีการพัฒนา ทักษะ ความรู้ความสามารถ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับสมาชิกในทีม กิจกรรมด้านการพัฒนาตนเองที่สำคัญๆ ได้แก่ การสนับสนุนให้สมาชิกในทีมได้ศึกษาเพิ่มเติมในการศึกษาที่สูงขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อองค์กร การฝึกอบรมอย่างมีระบบและต่อเนื่อง การสนับสนุนให้สมาชิกในทีมไปศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ตนปฏิบัติทั้ง ในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นการบำรุงขวัญและกำลังใจ การจัดประชุมหรือสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้มีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น การสับเปลี่ยนหมุนเวียนสมาชิกในทีมในการทำงานเพื่อให้ได้มีโอกาส เรียนรู้งานหลาย ๆ ด้าน และหากเกิดปัญหาขาดแคลนกำลังคนก็สามารถหาคนที่เรียนรู้งานนั้นมาแทน ได้ การมอบหมายงานที่แตกต่างไปจากงานประจำที่ทำอยู่ เพื่อส่งเสริมทักษะในการแสดงความคิดเห็นและการทำงานร่วมกับคนอื่น การให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้มีโอกาสแก้ไขปัญหาคือข้อบกพร่องของตนเอง และปรับปรุงความรู้ความสามารถของตน

9. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกลุ่ม (Sound Inter-group relations) คือ การที่สมาชิกในทีมมีการทำงานและบรรยากาศสัมพันธ์ภาพที่ดี สมาชิกในทีมเข้าใจปัญหาและความคิดเห็นของผู้อื่นมีการร่วมมือให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการนำความคิดเห็นของคนอื่นมาใช้ในทีม

10. การกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างชัดเจนและสมดุล (Balanced role) คือ การที่สมาชิก ในทีมแต่ละคนมีความเข้าใจในบทบาทของตนเอง มีการจัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานต่าง ๆ บทบาทของสมาชิก ได้แก่ บทบาทตามหน้าที่ เช่น บทบาทของหัวหน้าทีมมีหน้าที่สั่งการตัดสินใจและควบคุมงานบทบาททั่วไป เช่น พฤติกรรมในการทำงาน การตั้งใจทำงาน การมาทำงานตรงตามเวลา เป็นต้น

11. การติดต่อสื่อสารที่ดี (Good communication) คือ การติดต่อสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันโดยทั่วไปจะต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา อันจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งสมาชิกในทีมทุกคนต้องได้รับการพัฒนา

ทักษะและได้รับข้อมูลข่าวสารในการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ การสื่อสารถ้าเป็นคำพูด ผู้พูดต้องใช้ศิลปะทั้งการพูดและการเขียน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการสื่อสารถ้าการสื่อสารที่ไม่ดีจะทำให้เข้าใจไม่ตรงกัน การติดต่อสื่อสาร มี 2 วิธี ได้แก่ การติดต่อสื่อสารแบบเป็นทางการ เช่น โปสการ์ดหมาย คำสั่ง จดหมายของทางราชการ และการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ เช่น การทักทายปราศรัยพูดคุยกัน ระหว่างเพื่อนร่วมงาน เหมาะสำหรับการติดต่อสื่อสารที่ต้องการความเร่งด่วน

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดการทำงานเป็นทีมข้างต้น ผู้วิจัยได้นำลักษณะของการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ 11 ประการ มาใช้วางแผนในการจัดกิจกรรมการสอนแบบใช้ทีมเป็นฐานตั้งแต่การตั้งเป้าหมายร่วมกันของทีม การกำหนดบทบาทผู้นำ ผู้ตาม และอื่นๆ ตามหลัก “Building Blocks” และนอกจากนี้ยังได้นำหลักการดังกล่าวมาพัฒนาเป็นเครื่องมือแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม โดยพัฒนาแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม ตามแบบประเมินด้านการทำงานของทีมงานที่ดีของ Kelly, M. (1991) ซึ่งปรับให้เหมาะสมกับบริบทมากขึ้น รายละเอียดของแบบวัดทักษะการทำงานปรากฏในภาคผนวก ค

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัทกวี ศิริรัตน์ และศศิธร ชิดน้ายี่ (2552) ศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ 1 ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนแบบทีม เพื่อศึกษาความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนแบบทีม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้การเรียนแบบทีมหลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเรียนแบบทีมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระดับความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนการเรียนแบบทีม ร้อยละ 76 อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่หลังการเรียนแบบทีมนักศึกษา ร้อยละ 80 มีระดับความคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง โดยคะแนนความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาภายหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สำหรับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนแบบทีมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ธารทิพย์ พจนัสภาพ (2559) ศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบการปฏิบัติงานกลุ่มหรือแบบทีม: สภาพปัญหา ระดับการมีส่วนร่วม และผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในรายวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ที่มุ่งให้ความสำคัญกับผู้เรียน และเลือกใช้รูปแบบของกิจกรรมใน

การทำงานกลุ่มหรือแบบทีม เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดและลงมือปฏิบัติ รวมถึงแสดงความคิดเห็นเพื่อแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนต่างกลุ่ม ในการพัฒนากระบวนการคิด ทักษะในการสื่อสาร ทักษะทางสังคม รวมทั้งทักษะการจัดการ อีกทั้งเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น กล้าแสดงความคิดเห็นและสามารถทำงานเป็นทีมได้ ซึ่งผลของการจัดการเรียนการสอนแบบทีมพบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการทำงานแบบเป็นทีมในระดับมาก โดยมีคุณภาพผลงานของการทำงานแบบเป็นทีมในระดับดี ซึ่งผู้เรียนเห็นว่าได้รับประโยชน์จากการเรียนการสอนแบบทีมอยู่ในระดับมาก

มณีนีรัตน์ พันธุ์สวัสดิ์ และคณะ (2557) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการทำงานเป็นทีม และความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการ พยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การทำงานเป็นทีม และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ที่เกิดจากการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบ Team-Based Learning : TBL และการเรียนการสอนแบบบรรยาย โดยศึกษากับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง แบ่งเป็นกลุ่มที่ใช้การเรียนการสอนแบบ TBL 156 คน และกลุ่มที่ใช้การเรียนการสอนแบบบรรยาย 74 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) แบบประเมินความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง 3) แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 4) แบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ไคสแควร์ และ สถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการเรียนการสอนแบบ TBL พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับสูง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ และทักษะการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับดีมาก 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการทำงานเป็นทีม ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน 2) ความพร้อม ในการเรียนรู้แบบนำตนเอง และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มที่เรียนแบบ TBL สูงกว่าการเรียนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

ประภาศรี พรหมประกาย และ ศิวาพร อูระงาน (มปป.) ศึกษาการวิจัยกรณีศึกษาการจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานและการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการเสริมสร้างมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF)

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างการวัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning, TBL) และปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning, PBL) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ เหตุผล และเสนอแนวทางพัฒนาคุณภาพการวัดกระบวนการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบในการ เสริมสร้างมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบ TQF โดยใช้การออกแบบการเรียนรู้ตามกระบวนการ TBL และ PBL รวมทั้งแบบสำรวจเชิงสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ ในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาวิชา “ไทยศึกษา” จำนวน 153 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยการ ใช้ TBL โดยมีรูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอน 4 ส่วน คือ การเตรียมแผนการสอนของผู้สอน ก่อนการสอน การพบผู้เรียนครั้งแรก และครั้งที่ 2 และกิจกรรมการเรียนการสอน TBL ส่วนการ เรียนรู้โดยใช้ PBL แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ กิจกรรมกลุ่ม 5 ชั้น กิจกรรมรายบุคคล 1 ชั้น และกิจกรรม กลุ่ม 3 ชั้น จากการสำรวจเชิงสัมภาษณ์ พบว่า ความพึงพอใจต่อกระบวนการสอนและกิจกรรม การใช้ TBL และ PBL ในการเสริมสร้างมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบ TQF มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้และด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ นอกจากนี้ TBL และ PBL มีส่วน เสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตในด้านคุณธรรมจริยธรรม ตามกรอบ TQF ด้าน ทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมากที่สุดเช่นกัน ส่วนการพัฒนาคุณภาพ ของการวัดกระบวนการ TBL และ PBL ควรเน้นความเข้าใจและความสำคัญของการบริหาร จัดการในการทำงานเป็นทีมโดยการใช้ Mind Map และเพิ่มการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ การคิด วิเคราะห์ รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น

สมพิศ ไยสุน์ ปรียาร์ตน์ รัตนวิบูลย์ และชลดา จันทร์ขาว (2559) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ทีมเป็นฐานต่อความรู้ และการรับรู้ผลการเรียนรู้เรื่อง การพยาบาลมารดาและครอบครัวใน ระยะตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ เรื่อง การพยาบาล มารดาและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการ จัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน เพื่อเปรียบเทียบผลการรับรู้ผลการเรียนรู้ เรื่อง การพยาบาลมารดาและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการ เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และเพื่อศึกษาความพึง พอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน การวิจัยเป็นแบบ กึ่งทดลอง กลุ่มเดียว วัดสองครั้ง คือ ก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย ปีการศึกษา 2558 จำนวน 162 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดย ใช้สถิติ paired t-test ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ และการรับรู้ผล

การเรียนรู้ เรื่อง การพยาบาลมารดาและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาลหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีความพึงพอใจในภาพรวมในระดับมาก

ช่อทิพย์ สันธนะวนิช วไลลักษณ์ พุ่มพวง และฐิณีรัตน์ ถาวร (2558) ศึกษาการประเมินผลการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานในนักศึกษาพยาบาล: ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ความเป็นไปได้ และการรับประกันความพร้อมของผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ในด้านผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ความเป็นไปได้ และการรับประกันความพร้อมรายบุคคลและกลุ่มในนักศึกษาพยาบาล ตัวอย่างของการศึกษาเป็น นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 270 คน ที่เรียนวิชาจิตวิทยาพัฒนาการและพฤติกรรมมนุษย์ โดยจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานจำนวน 4 บทเรียน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามหลังสิ้นสุดการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และ Paired t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญา นักศึกษาระดับว่าเกิดขึ้นทุกครั้งที่เข้าชั้นเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74, 2.61, 2.42, 2.41 และ 2.39 ตามลำดับ 2) ความเป็นไปได้ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน นักศึกษาเห็นด้วยกับผลการเรียนรู้ในด้านความชอบและความพึงพอใจด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการอภิปรายในกลุ่ม ด้านการคิดวิเคราะห์ และด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46, 4.43, 4.35, และ 4.28 ตามลำดับ 3) คะแนนความรู้จากการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานใน 4 บทเรียนพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบการรับประกันความพร้อมรายกลุ่ม มีความแตกต่างและเพิ่มมากขึ้นกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบการรับประกันความพร้อมรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

กล่าวโดยสรุป จากการทบทวนวรรณกรรมนำมาสู่แนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐานใน 6 บท ของรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ตลอดจนผลของการทบทวนวรรณกรรมยังนำมาสู่การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการพัฒนาเครื่องมือแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม ซึ่งรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็น

ฐาน ตลอดจนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดทักษะการทำงานจะแสดงรายละเอียด
ในบทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย ต่อไป

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ปีการศึกษา 1/2560 ภาคเสาร์-อาทิตย์ ทุกคน (Census) 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอน รายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ โดยกิจกรรมการสอนในแต่ละครั้ง/บท จะประกอบด้วยกิจกรรมตามแนวคิดของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน ดังนี้

- 1) ทดสอบความรู้พื้นฐานรายบุคคล (Readiness Assessment by Individual Test)
- 2) นักศึกษาเข้ากลุ่ม เพื่อร่วมอภิปราย และทำข้อสอบ (Group Work on Simple Problem by Team Test)
- 3) ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะกลุ่ม (Instructor Input)
- 4) ให้กรณีศึกษา นำแนวคิดที่ได้มาวิเคราะห์กรณีศึกษา (Group Work on Complex Problem and Application of Concept)
- 5) ผู้สอนเสนอแนะ สรุปความรู้ และให้ Feedback (Instructor Feedback)
- 6) มอบหมายงานงานเดี่ยวครั้งต่อไป (Assigned Readings)

สำหรับเนื้อหาของแผนการสอนในการศึกษาวิจัยประกอบด้วยเนื้อหา 6 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 2 การกำหนดปัญหาวิจัย และเค้าโครงงานวิจัย

ครั้งที่ 3 ออกแบบการวิจัย

ครั้งที่ 4 การวัดและมาตรวัดในการวิจัยธุรกิจ

ครั้งที่ 5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ครั้งที่ 6 การออกแบบการสุ่มตัวอย่างและกระบวนการสุ่มตัวอย่าง

ครั้งที่ 7 การสร้างแบบสอบถาม

รายละเอียดของแผนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐานทั้ง 6 ครั้ง ปรากฏรายละเอียดใน

ภาคผนวก ก

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ประกอบด้วยข้อสอบแบบปรนัย โดยมีตัวเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ ควบคุมเนื้อหา ทั้ง 6 ครั้งของการเรียนการสอน คะแนนเต็ม 10 คะแนน รายละเอียดภาคผนวก ข

3. แบบวัดการทำงานเป็นทีม พัฒนาแบบวัดมาจากแบบประเมินด้านการทำงานของทีมที่ดี (Teamwork Inventory) ของ Kelly, M (1991) ซึ่งประกอบด้วยรายการประเมินการทำงานเป็นทีมโดยผู้เรียนเป็นผู้ทำการประเมิน จำนวน 13 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ดังนี้ รายละเอียดภาคผนวก ค

- 1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย หรือ น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ปฏิบัติเพียงเล็กน้อย หรือน้อย
- 3 หมายถึง ปฏิบัติเป็นครั้งคราว หรือ ปานกลาง
- 4 หมายถึง ปฏิบัติบ่อยๆ หรือ มาก
- 5 หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ หรือมากที่สุด

การแปลความหมาย ผู้วิจัยกำหนดคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 1.00 – 1.49 คะแนน มีการทำงานเป็นทีมน้อยมาก
- 1.50 – 2.49 คะแนน มีการทำงานเป็นทีมน้อย
- 2.50 – 3.49 คะแนน มีการทำงานเป็นทีมปานกลาง
- 3.50 – 4.49 คะแนน มีการทำงานเป็นทีมดี
- 4.50 – 5.00 คะแนน มีการทำงานเป็นทีมดีมาก

ทั้งนี้ การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบวัดการทำงานเป็นทีม ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) พบว่า ทุกรายการข้อคำถามมีค่า IOC มากกว่า 0.5 นั้นแสดงว่า ทุกข้อคำถามของเครื่องมือสามารถนำไปใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และใช้วัดการทำงานเป็นทีมได้

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่ตัวอย่างของการศึกษา แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง นั่นคือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจภาคปกติ จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยง (Reliability) และวิเคราะห์หาค่าความ

สอดคล้องภายใน (internal consistency) หรือ ค่า Cronbach's alpha (ครอนแบคอัลฟา) ซึ่งพบว่า แบบเครื่องมือทั้งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบวัดการทำงานเป็นทีมมีค่า Cronbach's alpha ของแบบวัดทั้งฉบับ มากกว่า 0.8

นอกจากนี้ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบประเมินการทำงานเป็นทีม โดยการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยการวิเคราะห์ Pearson Product Moment Correlation (r) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม พบว่า รายการข้อคำถามรายข้อทั้ง 13 ข้อ ของแบบประเมินการทำงาน มีค่า r ระหว่าง 0.437 – 0.811 นั้นแสดงว่า ข้อคำถามมีอำนาจจำแนกอยู่ในระดับดีมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน และแบบวัดการทำงานเป็นทีม สำหรับประเมินการทำงานเป็นทีม ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การชี้แจงกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน
2. การทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 25 ข้อ ในครั้งที่ 2 ของการเรียน
3. จัดการเรียนการสอนตามแผนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน ตั้งแต่ครั้งที่ 2 – 7
4. การทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 25 ข้อ หลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ในครั้งที่ 7
5. วัดการทำงานเป็นทีมด้วยแบบวัดการทำงานเป็นทีม จำนวน 13 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนพัฒนาการ ได้แก่ คะแนนความแตกต่าง (Difference Score) ของผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ (Relative Gain Score)

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบ

ทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งการทำงานเป็นทีมผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 3.50 คะแนน หรือ มีการทำงานเป็นทีมดีหรือดีมาก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และเพื่อศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยและดำเนินการสอนแบบทีมในรายวิชาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวัดการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหรือตัวอย่างของการศึกษา สำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอ ออกเป็น 2 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

ซึ่งผลการวิเคราะห์และรายละเอียดต่างๆ ปรากฏดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 3.38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 คะแนน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน) และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ หรือคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 8.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.29 คะแนน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน) เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ หรือคะแนนหลังเรียนจะพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนา ประเภทคะแนนความต่าง และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา

BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มีคะแนนความต่างเท่ากับ 5.14 คะแนน นั้นหมายความว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทิมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ หรือคะแนนหลังเรียนเปลี่ยนไปจาก คะแนนก่อนเรียน 5.14 คะแนน โดยนักศึกษา มีคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์เท่ากับ 76.40 นั้นหมายความว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทิมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ สามารถพัฒนาได้ร้อยละ 76.40 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ (ตาราง 3)

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความต่าง และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ของ คะแนนก่อนเรียนและคะแนนผลสัมฤทธิ์/หลังเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (n=25)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเฉลี่ย (เต็ม10คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน ความต่าง	คะแนนเพิ่ม สัมพัทธ์
คะแนนก่อนเรียน	3.38	0.90	5.14	76.40
คะแนนผลสัมฤทธิ์/หลังเรียน	8.52	2.29		

ตาราง 4 ผู้วิจัยได้นำคะแนนก่อนเรียน คะแนนผลสัมฤทธิ์ หรือคะแนนหลังเรียน และคะแนนพัฒนาการ ประเภทคะแนนความต่าง และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ รายบุคคลมาวิเคราะห์และนำเสนอ พบว่า โดยมากหรือร้อยละ 96.0 ของนักศึกษา มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ หรือคะแนนหลังเรียน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาเพียง 1 คนเท่านั้น ที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ หรือคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าคะแนนก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนา ประเภทคะแนนความต่าง พบว่า โดยมาก หรือร้อยละ 96.0 ของนักศึกษา มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ หรือคะแนนหลังเรียน เปลี่ยนไปจากคะแนนก่อนเรียนในทิศทางบวก และประเภทคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ พบว่า โดยมาก หรือร้อยละ 96.0 ของนักศึกษา มีคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ในทิศทางบวกเช่นกัน โดยแสดงถึงความสามารถในการพัฒนาที่ดีขึ้น ซึ่งผลของคะแนนพัฒนาทั้งสองประเภทนี้จะสอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ หรือคะแนนหลังเรียนกับคะแนนก่อนเรียน อีกทั้ง ในอัตราร้อยละ 96.0 ที่มีคะแนนสัมพัทธ์เพิ่มขึ้นในทางบวกนั้น มีนักศึกษาร้อยละ 36 ที่มีคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์เท่ากับ 100 นั้นแสดงถึงว่า นักศึกษาในอัตราส่วนดังกล่าว สามารถพัฒนาได้ร้อยละ 100.0 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ อย่างไรก็ตาม ยังพบว่า มีนักศึกษากว่า 1 คน ที่มีคะแนนพัฒนาการ ประเภทคะแนนความต่าง และประเภทคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ในทิศทางลบ

ตาราง 4 คะแนนก่อนเรียน คะแนนผลสัมฤทธิ์/หลังเรียน คะแนนความต่าง และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต รายบุคคล (n=25)

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนผลสัมฤทธิ์/ หลังเรียน	คะแนนความต่าง	คะแนนเพิ่มสัมพัทธ์
1	4.4	10	5.6	100.0
2	3.2	9	5.8	85.3
3	2.8	9	6.2	86.1
4	4	9	5	83.3
5	2.8	9	6.2	86.1
6	3.6	9	5.4	84.4
7	4.8	2	-2.8	-53.8
8	2.8	10	7.2	100.0
9	4	10	6	100.0
10	2.8	3	0.2	2.8
11	2.4	10	7.6	100.0
12	2.8	10	7.2	100.0
13	2.4	10	7.6	100.0
14	2.4	9	6.6	86.8
15	2.4	10	7.6	100.0
16	5.6	8	2.4	54.5
17	2.4	9	6.6	86.8
18	4	10	6	100.0
19	3.6	10	6.4	100.0
20	4	9	5	83.3
21	3.2	8	4.8	70.6
22	4.4	9	4.6	82.1
23	4.4	9	4.6	82.1
24	2.8	3	0.2	2.8
25	2.4	9	6.6	86.8

จากผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ หลังเรียนดีวก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ อีกทั้ง ยังพบว่าอีกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ สามารถพัฒนาสาระการเรียนรู้ด้านการวิจัยทางธุรกิจของนักศึกษาได้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์การทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 4.26 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 คะแนน (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) หรือมีการทำงานเป็นทีมระดับดีมาก โดยมีคะแนนต่ำสุดของการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 3.46 คะแนน และคะแนนสูงสุดของการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 5.00 คะแนน

เมื่อพิจารณาการกระจายตัวของคะแนนการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ช่วงคะแนน พบว่า โดยมาก หรือร้อยละ 76.00 นักศึกษามีคะแนนการทำงานเป็นทีมระหว่าง 3.5 – 4.49 คะแนน รองลงมา คือ มีคะแนนการทำงานเป็นทีมระหว่าง 4.50 – 5.00 คะแนน และระหว่าง 2.50 – 3.49 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การทำงานเป็นทีมที่ผู้วิจัยระบุไว้ใน บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย โดยใช้เกณฑ์คะแนนที่มากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 คะแนน หรือมีการทำงานเป็นทีมในระดับดีหรือดีมาก พบว่า ร้อยละ 96.0 ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มีคะแนนตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ หรือมีคะแนนตั้งแต่ 3.50 คะแนนขึ้นไป หรือมีการทำงานเป็นทีมในระดับดี – ดีมาก โดย ร้อยละ 4 มีคะแนนน้อยกว่าเกณฑ์ฯ (ตาราง 5)

ตาราง 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (n=25)

ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ	ระดับ
คะแนนระหว่าง 1.00 – 1.49 คะแนน	0	0.00	น้อยมาก
คะแนนระหว่าง 1.50 – 2.49 คะแนน	0	0.00	น้อย
คะแนนระหว่าง 2.50 – 3.49 คะแนน	1	4.00	ปานกลาง
คะแนนระหว่าง 3.50 – 4.49 คะแนน	19	76.00	ดี
คะแนนระหว่าง 4.50 – 5.00 คะแนน	5	20.00	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.26		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.36		
คะแนนต่ำสุด	3.46		
คะแนนสูงสุด	5.00		

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์การประเมินการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต จำแนกรายข้อ พบว่า รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามของการทำงานเป็นทีมที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 9 เมื่อสมาชิกของกลุ่มส่วนใหญ่มีมติเห็นพ้องแล้ว ทุกคนพร้อมสนับสนุน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 คะแนน รองลงมา คือ รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 8 สมาชิกของกลุ่มสามารถเข้ากันได้ดี ไม่มีใครชอบโอ้อวด หรือบุคคลที่ก่อให้เกิดปัญหา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 คะแนน และรายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 1 กลุ่มของท่านมีการกำหนดเป้าหมายและความคาดหวังร่วมกันไว้แล้วอย่างชัดเจน รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 3 ภายในกลุ่มของท่านมีบรรยากาศของการสื่อสารอย่างเปิดเผยที่ไว้วางใจและเคารพนับถือซึ่งกันและกัน รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ สมาชิกของกลุ่มมีความรู้สึกที่ “เราลงเรือเดียวกัน” ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51 0.65 และ 0.59 ตามลำดับ

สำหรับรายการประเมินหรือรายการข้อคำถามของการทำงานเป็นทีมที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับแรก คือ รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 6 กลุ่มของท่านมีการให้รางวัลตอบแทนหรือชมเชยทั้งรายบุคคลและทีมงานโดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.23 คะแนน รองลงมา คือ รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 4

สมาชิกในกลุ่มของท่านมีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้อย่างต่อเนื่อง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 คะแนน และรายการประเมินหรือรายการข้อความข้อที่ 5 กลุ่มของท่านมีการบริหารจัดการเรื่องความขัดแย้ง ความอดทนและการให้ความร่วมมือสนับสนุนที่ดี และรายการประเมินหรือรายการข้อความข้อที่ 2 กลุ่มของท่านมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกไว้แล้วอย่างชัดเจน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.78 และ 0.60 ตามลำดับ

ตาราง 6 ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (n=25)

รายการประเมิน	ร้อยละของผลการประเมิน					Mean	S.D.	ความหมาย
	การทำงานเป็นทีม							
	5	4	3	2	1			
1.กลุ่มของท่านมีการกำหนดเป้าหมายและความคาดหวังร่วมกันไว้แล้วอย่างชัดเจน	48.0	52.0	0.0	0.0	0.0	4.48	0.51	ดีมาก
2.กลุ่มของท่านมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกไว้แล้วอย่างชัดเจน	24.0	64.0	12.0	0.0	0.0	4.12	0.60	ดี
3.ภายในกลุ่มของท่านมีบรรยากาศของการสื่อสารอย่างเปิดเผยที่ไว้วางใจและเคารพนับถือซึ่งกันและกัน	56.0	36.0	8.0	0.0	0.0	4.48	0.65	ดี
4.สมาชิกในกลุ่มของท่านมีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้อย่างต่อเนื่อง	20.0	48.0	32.0	0.0	0.0	3.88	0.73	ดี
5.กลุ่มของท่านมีการบริหารจัดการเรื่องความขัดแย้ง ความอดทนและการให้ความร่วมมือสนับสนุนที่ดี	36.0	40.0	24.0	0.0	0.0	4.12	0.78	ดี
6.กลุ่มของท่านมีการให้รางวัลตอบแทนหรือชมเชยทั้งรายบุคคลและทีมงานโดยรวม	28.0	28.0	20.0	20.0	4.0	3.56	1.23	ดี
7.กลุ่มของท่านมีความปรารถนา/	44.0	52.0	4.0	0.0	0.0	4.40	0.58	ดี

รายการประเมิน	ร้อยละของผลการประเมิน					Mean	S.D.	ความหมาย
	การทำงานเป็นทีม							
	5	4	3	2	1			
ต้องการที่จะปรับปรุงและพัฒนาทีมให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา								
8. สมาชิกของกลุ่มสามารถเข้ากันได้ดี ไม่มีใครชอบใช้อวด หรือบุคคลที่ก่อให้เกิดปัญหา	52.0	48.0	0.0	0.0	0.0	4.52	0.51	ดีมาก
9. เมื่อสมาชิกของกลุ่มส่วนใหญ่มีมติเห็นพ้องแล้ว ทุกคนพร้อมสนับสนุน	60.0	36.0	4.0	0.0	0.0	4.56	0.58	ดีมาก
10. สมาชิกของกลุ่มมีความยืดหยุ่น เปิดใจกว้าง และสามารถฟังพาได้	40.0	52.0	8.0	0.0	0.0	4.32	0.58	ปานกลาง
11. สมาชิกของกลุ่มมีความรู้สึกที่ว่า “เราลงเรือเดียวกัน”	52.0	44.0	4.0	0.0	0.0	4.48	0.59	ดี
12. สมาชิกของกลุ่มมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่ม	32.0	68.0	0.0	0.0	0.0	4.32	0.48	ปานกลาง
13. สมาชิกของกลุ่มจะกระโดดลงมาช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างฉับพลันทันทีทันใด เมื่อเกิดเหตุการณ์จำเป็น	32.0	52.0	16.0	0.0	0.0	4.16	0.69	ดี

จากผลการวิเคราะห์การทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ สามารถพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา ได้ในระดับดี-ดีมาก โดยร้อยละ 96.0 ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มีคะแนนตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ หรือมีคะแนนตั้งแต่ 3.50 คะแนนขึ้นไป หรือมีการทำงานเป็นทีมในระดับดี – ดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ร้อยละ 80 ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการ

เรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มีการทำงานเป็นทีมตามเกณฑ์ หรือมีคะแนนเฉลี่ยการทำงานเป็นทีมมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 คะแนน

จากข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยได้นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการทำงานเป็นทีม มาวิเคราะห์เปรียบเทียบรายบุคคล ซึ่งพบว่า โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนพัฒนาการในทิศทางบวกจะรายงานการทำงานเป็นทีมในระดับดี – ดีมาก (คะแนนการทำงานเป็นทีม ≥ 3.50 คะแนน) นอกจากนี้ผลการศึกษาเปรียบเทียบ รายบุคคลนี้ ชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนพัฒนาการในทิศทางลบ นักศึกษา จะรายงานการทำงานเป็นทีมในระดับปานกลาง (คะแนนน้อยกว่าเกณฑ์ หรือ < 3.50 คะแนน) ตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับการทำงานเป็นทีม รายคน (n=25)

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนผลสัมฤทธิ์/หลังเรียน	คะแนนความต่าง	คะแนนเพิ่มสัมพัทธ์	คะแนนการทำงานเป็นทีม
1	4.4	10	5.6	100.0	4.23
2	3.2	9	5.8	85.3	3.85
3	2.8	9	6.2	86.1	4.46
4	4	9	5	83.3	4.08
5	2.8	9	6.2	86.1	4.00
6	3.6	9	5.4	84.4	4.54
7	4.8	2	-2.8	-53.8	3.46
8	2.8	10	7.2	100.0	5.00
9	4	10	6	100.0	4.08
10	2.8	3	0.2	2.8	4.46
11	2.4	10	7.6	100.0	4.38
12	2.8	10	7.2	100.0	4.31

ลำดับ	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนนผลสัมฤทธิ์/ หลังเรียน	คะแนน ความต่าง	คะแนนเพิ่ม สัมพัทธ์	คะแนนการ ทำงานเป็นทีม
13	2.4	10	7.6	100.0	3.77
14	2.4	9	6.6	86.8	4.38
15	2.4	10	7.6	100.0	4.54
16	5.6	8	2.4	54.5	4.46
17	2.4	9	6.6	86.8	4.08
18	4	10	6	100.0	4.00
19	3.6	10	6.4	100.0	4.54
20	4	9	5	83.3	3.69
21	3.2	8	4.8	70.6	5.00
22	4.4	9	4.6	82.1	4.08
23	4.4	9	4.6	82.1	4.46
24	2.8	3	0.2	2.8	4.38
25	2.4	9	6.6	86.8	4.31

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และเพื่อศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์จากผลคะแนนพัฒนา พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มีผลของคะแนนความต่างเท่ากับ 5.14 คะแนน นั้นหมายความว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ หรือคะแนนหลังเรียนเปลี่ยนไปจากคะแนนก่อนเรียน 5.14 คะแนน ซึ่งนักศึกษามีคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์เท่ากับ 76.40 นั้นหมายความว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ สามารถพัฒนาได้ร้อยละ 76.40 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ หลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ สามารถพัฒนาสาระการเรียนรู้ด้านทฤษฎีทางธุรกิจของนักศึกษาได้

2. สรุปผลการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

การทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ สามารถพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาฯ ได้ในระดับดี- ดีมาก โดยร้อยละ 96.0 ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มีคะแนนตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ หรือมีคะแนนตั้งแต่ 3.50 คะแนนขึ้นไป หรือมีการทำงานเป็นทีมในระดับดี – ดีมาก

จากผลการศึกษาข้างต้นสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ร้อยละ 80 ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มีการทำงานเป็นทีมตามเกณฑ์ หรือมีคะแนนเฉลี่ยการทำงานเป็นทีมมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 คะแนน

สำหรับผลสรุปการประเมินการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต รายข้อ พบว่า รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามของการทำงานเป็นทีมที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 9 เมื่อสมาชิกของกลุ่มส่วนใหญ่มีมติเห็นพ้องแล้ว ทุกคนพร้อมสนับสนุน รองลงมา คือ รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 8 สมาชิกของกลุ่มสามารถเข้ากันได้ดี ไม่มีใครชอบโอ้อวด หรือบุคคลที่ก่อให้เกิดปัญหา และรายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 1 กลุ่มของท่านมีการกำหนดเป้าหมายและความคาดหวังร่วมกันไว้แล้วอย่างชัดเจน รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 3 ภายในกลุ่มของท่านมีบรรยากาศของการสื่อสารอย่างเปิดเผยที่ไว้วางใจและเคารพนับถือซึ่งกันและกัน รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ สมาชิกของกลุ่มมีความรู้สึกที่ “เราลงเรือเดียวกัน”

สำหรับรายการประเมินหรือรายการข้อคำถามของการทำงานเป็นทีมที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับแรก คือ รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 6 กลุ่มของท่านมีการให้รางวัลตอบแทนหรือชมเชยทั้งรายบุคคลและทีมงานโดยรวม รองลงมา คือ รายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 4 สมาชิกในกลุ่มของท่านมีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้อย่างต่อเนื่อง และรายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 5 กลุ่มของท่านมีการบริหารจัดการเรื่องความขัดแย้ง ความอดทนและการให้ความร่วมมือสนับสนุนที่ดี และรายการประเมินหรือรายการข้อคำถามข้อที่ 2 กลุ่มของท่านมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกไว้แล้วอย่างชัดเจน

ผู้วิจัยได้นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการทำงานเป็นทีม มาวิเคราะห์เปรียบเทียบรายบุคคล ซึ่งสามารถสรุปผลได้ว่า โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียนและมีคะแนนพัฒนาการในทิศทางบวกจะรายงานการทำงานเป็นทีมในระดับดี – ดีมาก (คะแนนการทำงานเป็นทีม ≥ 3.50 คะแนน)

อภิปรายผลการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบโดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียนได้ โดยถือว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการร่วมมือกันในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ผ่านการทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็กตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันอย่างชัดเจน สมาชิกภายในทีมมีหน้าที่รับผิดชอบและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน ช่วยเหลือกันและพัฒนาทักษะการรู้คิดของผู้เรียนให้มีระดับสูงขึ้น ตลอดจนถึงเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนที่อ่อนกว่า (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี, มปป.; Michealsen and other, 2004; บุญศรี วงศ์พิพัฒน์กุล, 2550) และเมื่อพิจารณาเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐานที่ สิรินารถ จงกลกลาง (2551) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน มีเป้าหมายดังนี้ เป้าหมายที่ 1 เพื่อสร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ตามหลักของรายวิชา ซึ่งเป้าหมายนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยเลือกการสอนแบบทีมเป็นฐานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยมั่นใจว่าผู้เรียนจะได้เรียนรู้ตามหลักของรายวิชา และยังช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนได้อีกด้วยว่า ผู้เรียนจะได้รับสาระการเรียนรู้รายวิชาจากการจัดการเรียนการสอนแบบทีมเป็นฐาน เป้าหมายที่ 2 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิด และการแก้ปัญหา โดยเมื่อพิจารณาจากกิจกรรมการเรียนการสอนแบบทีมเป็นฐานจะพบว่า เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหาใหม่ๆ ตลอดเวลา และเพิ่มระดับของปัญหาขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสามารถช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้ เป้าหมายที่ 3 เพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต หนึ่งในกิจกรรมของการสอนแบบทีมเป็นฐาน คือ การมอบหมายให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหามาก่อนล่วงหน้า ซึ่งผู้สอนกำหนดขอบเขตของการเรียนรู้ไว้ วิธีการนี้จะช่วยสร้างหรือเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนถึงกิจกรรมการคิดและการแก้ไขปัญหา ผู้สอน

ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สืบค้นข้อมูลหรือเนื้อหาสาระโดยอาศัยเทคโนโลยีหรือเครื่องมือที่ผู้เรียนมีอยู่ โดยกระบวนการดังกล่าวจะช่วยเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยเช่นกัน เป้าหมายที่ 4 เพื่อส่งเสริมทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นทีม เป็นที่แน่นอนว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม เพื่อนช่วยเพื่อนเรียนรู้ ตลอดจนการทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อพัฒนาโครงร่างการวิจัย ทำให้ผู้เรียนมีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานเป็นทีม และเป้าหมายที่ 5 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ถูกระตุ้นด้วยเกมส์ หรือความท้าทายต่างๆ เช่น การแข่งขันกับเพื่อน การแข่งขันระหว่างกลุ่ม และการแข่งขันกับเวลา ตลอดจนการให้แรงจูงใจด้วยคะแนน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกตื่นเต้น ตื่นตัวอยู่เสมอ และอยากทำกิจกรรม นั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสุขหรือตื่นตัวที่จะเรียนรู้ ด้วยเหตุและผลข้างต้น การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐานจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตดีขึ้น

ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษากิจการจัดการเรียนการสอนแบบทีมของ สมพิศ ไยสุน์ ปรียาร์ตน์ รัตนวิบูลย์ และชลดา จันทร์ขาว (2559) ที่ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานต่อความรู้และการรับรู้ผลการเรียนรู้เรื่อง การพยาบาลมารดาและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ เรื่อง การพยาบาลมารดาและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน เพื่อเปรียบเทียบผลการรับรู้ผลการเรียนรู้เรื่อง การพยาบาลมารดาและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน การวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง กลุ่มเดียว วัดสองครั้ง คือ ก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย ปีการศึกษา 2558 จำนวน 162 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ paired t-test ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ และการรับรู้ผลการเรียนรู้ เรื่อง การพยาบาลมารดาและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาลหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีความพึงพอใจในภาพรวมในระดับมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของ ภัททวิ ศิริรัตน์ และศศิธร ชิดนายิ (2552) ที่ศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ 1 ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

และความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนแบบทีม เพื่อศึกษาความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนแบบทีม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้การเรียนแบบทีมหลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเรียนแบบทีมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระดับความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาก่อนการเรียนแบบทีม ร้อยละ 76 อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่หลังการเรียนแบบทีมนักศึกษา ร้อยละ 80 มีระดับความคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง โดยคะแนนความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาภายหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สำหรับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนแบบทีมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

สำหรับการอภิปรายผลการวิจัยที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ สามารถพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตได้ ตามที่ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนการสอนแบบทีมและเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในข้างต้นนั้น เมื่อพิจารณาถึงหลักสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน ซึ่งมีหลักการสำคัญ 4 ประการ เพื่อนำสู่การบรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอน (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี, มปป.) คือ 1) หลักการจัดทีมอย่างเหมาะสม กล่าวคือ ต้องมีการจัดทีมโดยให้ผู้เรียนจับกลุ่มเอง และภายในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีทักษะที่มีความหลากหลาย และที่สำคัญต้องเป็นทีมถาวร โดยหลักสำคัญนี้จะช่วยพัฒนาการทำงานเป็นทีมได้ ทั้งความสัมพันธ์ของสมาชิกในทีม การสื่อสาร และการทำงานร่วมกันเป็นทีม 2) ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบ หลักการนี้สมาชิกในทีมต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง เช่น การเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน และที่สำคัญคือ มีความรับผิดชอบในการช่วยเหลือกันในการทำงานของทีม ซึ่งหลักการนี้จะค่อยๆ พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมที่ดีขึ้น 3) คุณภาพของการมอบหมายงาน ซึ่งต้องเน้นทั้งผลการเรียนรู้ตามเป้าหมายของรายวิชา และด้านผลการทำงานเป็นทีม กล่าวคือ ผู้สอนต้องมีการมอบหมาย หรือให้โจทย์ปัญหาที่จะสามารถพัฒนาความรู้ของรายวิชาให้แก่ผู้เรียนได้ และงานดังกล่าวต้องสร้างหรือพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของผู้เรียนด้วย ตัวอย่าง เช่น การใช้กิจกรรมตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาโดยใช้กลุ่มเป็นทีมแข่งขันกัน เป็นต้น และ 4) การให้ผลสะท้อนกลับแบบทันที ซึ่งหลักการนี้เป็นหลักการสำคัญสุดท้ายที่ผู้สอนต้องให้ผลสะท้อนกลับทั้งในส่วนของการเรียนรู้รายวิชา และผลการทำงานเป็นกลุ่ม เช่น กลุ่มยังขาดทักษะการสื่อสารกัน กลุ่มยังขาดการบริหารจัดการเรื่องเวลา

เป็นต้น ซึ่งหลักการสำคัญทั้ง 4 ประการ ที่ได้ดำเนินการในการจัดการเรียนการสอนแบบทีม ทำให้สามารถพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาได้

ทั้งนี้ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานศึกษาของนักการศึกษา อาทิ การศึกษาของ ธารทิพย์ พจน์สุภาพ (2559) ที่ศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบการปฏิบัติงานกลุ่มหรือแบบ ทีม: สภาพปัญหา ระดับการมีส่วนร่วม และผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในรายวิชาการจัดการธุรกิจ ระหว่างประเทศ ที่มุ่งให้ความสำคัญกับผู้เรียน และเลือกใช้รูปแบบของกิจกรรมในการทำงานกลุ่ม หรือแบบทีม เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดและลงมือปฏิบัติ รวมถึงแสดงความคิดเห็นเพื่อ แลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนต่างกลุ่ม ในการพัฒนากระบวนการคิด ทักษะในการสื่อสาร ทักษะทางสังคม รวมทั้งทักษะการจัดการ อีกทั้งเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น กล้า แสดงความคิดเห็นและสามารถทำงานเป็นทีมได้ ซึ่งผลของการจัดการเรียนการสอนแบบทีม พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการทำงานแบบเป็นทีมในระดับมาก โดยมีคุณภาพผลงานของการทำงานแบบเป็นทีมในระดับดี ซึ่งผู้เรียนเห็นว่าได้รับประโยชน์จากการเรียนการสอนแบบทีมอยู่ใน ระดับมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของ มณีรัตน์ พันธุ์สวัสดิ์ และคณะ (2557) ศึกษาผลการ จัดการเรียนรู้อย่างเป็นฐานต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการทำงานเป็นทีม และความพร้อมในการ เรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการ พยาบาลบุคคลที่มี ปัญหาทางจิต ความพร้อมในการเรียนรู้ แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมี วิจารณญาณ การทำงานเป็นทีม และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ที่เกิดจากการใช้วิธีการ เรียนการสอนแบบ Team-Based Learning : TBL และการเรียนการสอนแบบบรรยาย โดยศึกษา กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี นครลำปาง แบ่งเป็นกลุ่มที่ใช้การเรียน การสอนแบบ TBL 156 คน และกลุ่มที่ใช้การเรียนการสอนแบบบรรยาย 74 คน เครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) แบบประเมินความพร้อม ในการเรียนรู้แบบนำตนเอง 3) แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 4) แบบ ประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ไคสแควร์ และ สถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการเรียนการสอนแบบ TBL พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ พอใช้ ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับสูง ความสามารถในการคิดอย่างมี วิจารณญาณส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ และทักษะการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับดีมาก 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการทำงานเป็น

ทีม ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน 2) ความพร้อม ในการเรียนรู้แบบนำตนเอง และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มที่เรียนแบบ TBL สูงกว่าการเรียนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐานจะสัมฤทธิ์ผลที่มากขึ้น หากผู้สอนดำเนินการดังนี้

1. การจัดทีมของผู้เรียนตั้งแต่ครั้งแรก ต้องให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการจัดทีมด้วยเอง โดยผู้สอนกำหนดเพียงจำนวนสมาชิกของกลุ่ม ทั้งนี้ เพื่อให้ทีมมีความสนิทสนมกัน
2. ตามแผนการสอนที่ได้วางไว้ เมื่อสังเกตเห็นว่าผู้เรียน หรือทีมคุ้นชินกับกิจกรรมแต่ละกิจกรรมแล้ว ผู้สอนต้องเปลี่ยน หรือเพิ่มความท้าทายของกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่ม เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนต้องควบคุมเวลาของแต่ละกิจกรรมให้ตรงตามตารางกิจกรรมที่วางไว้ เพื่อจะได้มีเวลาให้ผลสะท้อนกลับได้ทันที (Timely Feedback) ในแต่ละครั้ง เนื่องจากการให้ผลสะท้อนกลับ พร้อมกับการทำ Post Class หลังเสร็จการเรียนการสอนแต่ละครั้ง นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่ค่อยอ่านหรือศึกษา Post Class ของแต่ละครั้ง
4. การให้ผู้เรียนกำหนดบทบาทของสมาชิกในทีม เช่น บทบาทเป็นผู้สืบค้น ผู้วิเคราะห์ ผู้นำเสนอ ไม่มีผลอย่างสำคัญในการทำกิจกรรม เนื่องจากในสถานการณ์จริงที่มีเวลาบังคับผู้เรียนจะบริหารกิจกรรม โดยมีผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำ ผู้ตาม หมุ่นเวียนกันไปแต่ละครั้ง ตามความถนัดของหัวเรื่องหรือความสามารถของแต่ละบุคคล
5. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐานครั้งนี้ ผู้สอนจัดทำ e-Learning ประกอบการจัดการเรียนการสอนไว้แต่ละครั้ง ซึ่งประกอบด้วยเอกสารประกอบการสอน วีดีโอ บันทึกการสอน เพื่อสำหรับเป็นแหล่งข้อมูลค้นคว้าในการทำ Pre Class ของผู้เรียนก่อนเข้าห้องเรียน ซึ่งในกรณีที่ผู้สอนไม่ได้จัดทำ e-Learning ควรให้รายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถือในการค้นคว้าสำหรับผู้เรียน เช่น แหล่งข้อมูลที่เป็นหนังสือ e-book ออนไลน์ที่มีผู้อื่นจัดทำไว้ หรือ Blog วิชาการ ที่มีนักวิชาการที่น่าเชื่อถือจัดทำไว้ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป ผู้วิจัยสนใจศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน โดยพิจารณาตัวแปรที่อาจมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนแบบทีม และการทำงานเป็นทีม เข้าร่วมศึกษาด้วย เช่น ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิด ความพึงพอใจ องค์ประกอบพื้นฐานของทีม เป็นต้น หรือการศึกษาในห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ขึ้น โดยพิจารณาเรื่องของคุณภาพของกลุ่มย่อยในชั้นเรียน จำนวนผู้สอน หรือทีมสอน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- ช่อทิพย์ สันธนะวนิช วไลลักษณ์ พุ่มพวง และฐิณีรัตน์ ถาวร. 2558. “การประเมินผลการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานในนักศึกษาพยาบาล: ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ความเป็นไปได้ และการรับประกันความพร้อมของผู้เรียน”. *Journal of Nursing Science*. 33(1), 37-47.
- ณัทกวี ศิริรัตน์ และศศิธร ชิดนายิ. (2552). “ผลการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ 1 ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต”. *วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 3(2), 32-40.
- ธารทิพย์ พจน์สุภาพ. (2559). “การจัดการเรียนการสอนแบบการปฏิบัติงานกลุ่มหรือแบบทีม: สภาพปัญหา ระดับการมีส่วนร่วม และผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา”. *วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต*, 10(1), 36-46.
- บุญศรี วงศ์พิพัฒน์กุล. 2550. *การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team - Based Learning)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ประภาศรี พรหมประกาย และ ศิวาพร ฐะรงาน. มปป. “ศึกษาการวิจัยกรณีศึกษาการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานและการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการเสริมสร้างมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF)”. *รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพ*.
- ปัญญา สนั่นพานิชกุล. (2556). “การเปรียบเทียบประสิทธิภาพและความพึงพอใจต่อการเรียนแบบบรรยายกับการเรียนแบบทีมของนิสิตแพทย์ในการเรียนการสอนทางนรีเวชวิทยา”. *วารสารศูนย์การศึกษาแพทยศาสตร์คลินิกโรงพยาบาลพระปกเกล้า*, 30(3), 192–200.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2560 จาก <https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/NationalEducation.pdf>.
- พฤทธิพล สุขป้อม. ม.ป.ป. *การทำงานเป็นทีมของวิชาชีพการแพทย์แผนไทย*. แผนการสอน.
- มณีรัตน์ พันธุ์สวัสดิ์ และคณะ. 2557. “ผลการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการทำงานเป็นทีม และความพร้อมในการ

เรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล”. **วารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา**. 92-102

วรภรณ์ ตระกูลสถิตย์. 2549. **การทำงานเป็นทีม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ. วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2551). **การเลือกวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา**. เชียงใหม่: หน่วยส่งเสริมและพัฒนาวิชาการงานบริการการศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี. มปป. **แนวปฏิบัติที่ดี เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team Based Learning: TBL)**. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2560 จาก

<http://www.bcnlp.ac.th/document/strategy/KM/2558/Team%20Based%20Learning.pdf>

สมพิศ ไยสุน ปรียารัตน์ รัตนวิบูลย์ และชลดา จันทร์ขาว. 2559. “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานต่อความรู้ และการรับรู้ผลการเรียนรู้เรื่องการพยาบาลมารดาและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาล”. **วารสารพยาบาลสภาวิชาชีพไทย**. 9(2),73-87.

สิรินาถ จงกลกลาง. 2551. “รูปแบบการสอน Team based Learning”. **วารสารวิชาการสีมาจารย์**, 21, 4386-4391.

สุรัตติกาล ผูกเพชร. 2550. “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานกับการทำงานเป็นทีมของกรมปศุสัตว์ เขต 1”. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการทั่วไป. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

Kelly, M. (1991). *The adventures of a self-managing team*. San Diego, CA : Pfeiffer & Company.

Michaelsen LK, Knight AB, Fink LD. 2004. *Team-based learning: A transformative use of small groups in college teaching*. Sterling, VA: Stylus; 2004.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แผนการสอน รายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

ครั้งที่	หัวข้อ	กิจกรรม
2	การกำหนดปัญหาวิจัย และเค้าโครงงานวิจัย	<p>*ทำ Pre-test</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายการจัดการเรียนการสอนด้วย Team-based Learning แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามคุณลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบ Team-based Learning ซึ่งเป็นกลุ่มถาวร กลุ่มละ 5 คน ให้สมาชิกภายในกลุ่มเรียนรู้บทบาทของตนเองภายในกลุ่ม วางเป้าหมายร่วมกัน โดยการร่วมกันกำหนดปัญหาวิจัย ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะภายในกลุ่ม เขียนแผนภาพการกำหนดปัญหาวิจัย ให้กรณีศึกษา เรื่องเค้าโครงงานวิจัย วิเคราะห์กรณีศึกษา ให้คำถาม เกี่ยวกับกรณีศึกษา ร่วมกันอภิปราย นำเสนอการอภิปราย ผู้สอนสรุปความรู้ ผู้สอนมอบหมายงานงานเดี่ยวครั้งต่อไป เรื่อง การออกแบบการวิจัยทางธุรกิจ
3	การออกแบบการวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> ทดสอบความรู้พื้นฐานรายบุคคล ข้อสอบ 3 ข้อ นักศึกษาเข้ากลุ่ม เพื่อร่วมอภิปราย และทำข้อสอบ 3 ข้อ ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะกลุ่ม ให้กรณีศึกษา นำแนวคิดที่ได้มาวิเคราะห์กรณีศึกษา นำเสนอการเรียนรู้จากกรณีศึกษา ผู้สอนเสนอแนะ สรุปความรู้ และให้ Feedback ผู้สอนมอบหมายงานงานเดี่ยวครั้งต่อไป เรื่อง การวัดและมาตรวัดในการวิจัยธุรกิจ

ครั้งที่	หัวข้อ	กิจกรรม
4	การวัดและมาตรวัดในการวิจัยธุรกิจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทดสอบความรู้พื้นฐานรายบุคคล ข้อสอบ 5 ข้อ 2. นักศึกษาเข้ากลุ่ม เพื่อร่วมอภิปราย และทำข้อสอบ 5 ข้อ 3. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะกลุ่ม 4. ให้กรณีศึกษา นำแนวคิดที่ได้มาวิเคราะห์กรณีศึกษา 5. นำเสนอการเรียนรู้จากกรณีศึกษา 6. ผู้สอนเสนอแนะ สรุปความรู้ และให้ Feedback 7. ผู้สอนมอบหมายงานงานเดี่ยวครั้งต่อไป เรื่อง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
5	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทดสอบความรู้พื้นฐานรายบุคคล ข้อสอบ 5 ข้อ 2. นักศึกษาเข้ากลุ่ม เพื่อร่วมอภิปราย และทำข้อสอบ 5 ข้อ 3. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะกลุ่ม 4. ให้กรณีศึกษา นำแนวคิดที่ได้มาวิเคราะห์กรณีศึกษา 5. นำเสนอการเรียนรู้จากกรณีศึกษา 6. ผู้สอนเสนอแนะ สรุปความรู้ และให้ Feedback 7. ผู้สอนมอบหมายงานงานเดี่ยวครั้งต่อไป เรื่อง การออกแบบการสุ่มตัวอย่างและกระบวนการสุ่มตัวอย่าง
6	การออกแบบการสุ่มตัวอย่างและกระบวนการสุ่มตัวอย่าง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทดสอบความรู้พื้นฐานรายบุคคล ข้อสอบ 20 ข้อ 2. นักศึกษาเข้ากลุ่ม เพื่อร่วมอภิปราย และทำข้อสอบ 20 ข้อ** 3. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะกลุ่ม 4. ให้กรณีศึกษา นำแนวคิดที่ได้มาวิเคราะห์กรณีศึกษา 5. นำเสนอการเรียนรู้จากกรณีศึกษา 6. ผู้สอนเสนอแนะ สรุปความรู้ และให้ Feedback 7. ผู้สอนมอบหมายงานงานเดี่ยวครั้งต่อไป เรื่อง การสร้างแบบสอบถาม
7	การสร้างแบบสอบถาม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทดสอบความรู้พื้นฐานรายบุคคล ข้อสอบ 20 ข้อ

ครั้งที่	หัวข้อ	กิจกรรม
		2. นักศึกษาเข้ากลุ่ม เพื่อร่วมอภิปราย และทำข้อสอบ 20 ข้อ** 3. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะกลุ่ม 4. ให้กรณีศึกษา นำแนวคิดที่ได้มาวิเคราะห์กรณีศึกษา 5. นำเสนอการเรียนรู้จากกรณีศึกษา 6. ผู้สอนเสนอแนะ สรุปความรู้ และให้ Feedback 7. ให้นักศึกษาศึกษาและเตรียมนำเสนอเค้าโครงงานวิจัยของกลุ่มตนเอง
8	การนำเสนอเค้าโครงงานวิจัย	1. ศึกษานำเสนอเค้าโครงงานวิจัย ***ทำ Post-test และประเมินทักษะการทำงาน

หมายเหตุ ** การเพิ่มจำนวนแบบทดสอบเป็น 20 ข้อ เพื่อให้สมาชิกร่วมกันค้นหาคำตอบและอภิปรายนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่ออยากเห็นผู้เรียนมีการจัดการที่เหมาะสม เช่น การแบ่งกลุ่มย่อยภายในกลุ่ม เพื่อแบ่งงานทำ ฯลฯ

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบ รายวิชา BUS 304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบแบบปรนัย (เลือกตอบ) มีจำนวน 25 ข้อ
 2. ให้นักศึกษาอ่านคำถามในแบบทดสอบ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด และทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบที่จัดเตรียมไว้ให้
-

1. การวิจัยคืออะไร

- A. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- B. การวิเคราะห์ข้อมูล
- C. การนำเสนอข้อมูล
- D. การค้นหาวิธีการแก้ปัญหา
- E. ทำให้การเขียนรายงานมีความถูกต้องมากขึ้น

2. ข้อใดไม่เป็นกระบวนการวิจัยและการสืบค้นข้อมูล

- A. การดำเนินการวิจัย
- B. การทำโพลเลือกตั้ง
- C. การนำเสนอผลงานวิจัย
- D. การออกแบบวิธีในการวิจัย
- E. การกำหนดข้อมูลที่จะใช้ในการวิจัย

3. ที่มาของปัญหาทางการวิจัยได้มาจากสิ่งใดมากที่สุด

- A. จากงานวิจัยที่ผ่านมา
- B. เรื่องที่สนใจศึกษาเป็นหลัก
- C. สถานการณ์ข่าวในชีวิตประจำวัน
- D. การศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- E. การปฏิบัติงานประจำ และต้องการค้นหาแนวทางแก้ไข

4. หัวข้อใดเป็นองค์ประกอบของบทนำ

- A. นิยามศัพท์เฉพาะ
- B. สถิติที่ใช้ในการวิจัย
- C. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
- D. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- E. การอภิปรายผลการวิจัย

5. โครงร่างวิจัยเปรียบเสมือนข้อใด

- A. ยี่ห้อกระเป่า
- B. ตัวอย่างเสื้อผ้า
- C. ขนาดรองเท้า
- D. แปลนสร้างบ้าน
- E. ชนิดของเสื้อผ้า

6. ข้อใดเป็นการแสดงให้เห็นถึงตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย ลักษณะ แนวคิด และความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปร

- A. การกำหนดหัวข้องานวิจัย
- B. การทบทวนวรรณกรรม
- C. การสร้างกรอบแนวคิด
- D. การกำหนดสมมติฐาน
- E. การกำหนดขอบเขตของการวิจัย

7. วัตถุประสงค์หลักของการออกแบบการวิจัย คือข้อใด

- A. เพื่อจัดข้อบกพร่องในการวัด
- B. เพื่อกำหนดแนวทางสร้างเครื่องมือ
- C. เพื่อกำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง
- D. เพื่อช่วยในการค้นหาคำตอบที่ถูกต้องทางการวิจัย
- E. เพื่อควบคุมความแปรปรวนของตัวแปรในการวิจัย

8. สิ่ง que ควรคำนึงถึงในการออกแบบการวิจัย ที่สอดคล้องกับข้อใดน้อยที่สุด

- A. ชื่อเรื่องวิจัย
- B. วัตถุประสงค์การวิจัย
- C. สมมติฐานการวิจัย
- D. ฐานะของผู้ให้ข้อมูล
- E. ขอบเขตการวิจัย

9. การวิจัยที่อาศัยการเก็บข้อมูลโดยการเก็บตัวอย่างจากประชากรเป้าหมาย ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากหน่วยที่ศึกษาโดยตรง การวิจัยนี้เป็นการเก็บข้อมูลในระดับใด

- A. ปฐมภูมิ
- B. ทุตติยภูมิ
- C. ตติยภูมิ
- D. สารสนเทศ
- E. ภูมิศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

10. ประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของการออกแบบวิจัย

- A. ที่มงานวิจัยที่ดี
- B. ข้อเสนอในการวิจัย
- C. การนำผลงานวิจัยไปใช้
- D. หัวข้อวิจัยตรงกับผู้ให้ทุนวิจัย
- E. แนวทางในการทำวิจัยที่เหมาะสม

11. เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเลือกใช้บริการโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยว ในเขตกรุงเทพมหานคร” ข้อใดเป็นตัวแปรตามในการวิจัย

- A. นักท่องเที่ยว
- B. ทำเล ที่ตั้งของโฮมสเตย์
- C. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

- D. พฤติกรรมการเลือกใช้บริการโฮมสเตย์
- E. ผู้ประกอบการร้านค้าในบริเวณใกล้เคียง

12. ถ้าสุ่มตัวอย่างนักเรียนประถมศึกษา ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง เพื่อให้ได้ตัวแทนนักเรียนในทุกระดับชั้น ควรใช้วิธีสุ่มแบบใด

- A. สุ่มอย่างง่าย
- B. สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม
- C. สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ
- D. สุ่มแบบเจาะจง
- E. สุ่มแบบบังเอิญ

13. ถ้าต้องการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านสถิติสำหรับการวิจัยโดยเฉพาะ ควรใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างไร

- A. สุ่มอย่างง่าย
- B. สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม
- C. สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ
- D. สุ่มแบบเจาะจง
- E. สุ่มแบบบังเอิญ

ภาควิชาสถิติ
SRIPATUM UNIVERSITY

14. หากต้องการเก็บข้อมูลจากคนทั่วประเทศ ที่มีตัวแทนทั้งระดับตำบล อำเภอ จังหวัด และภูมิภาค ต้องทำการสุ่มแบบใด

- A. สุ่มอย่างง่าย
- B. สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม
- C. สุ่มแบบมีระบบ
- D. สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ
- E. สุ่มแบบหลายขั้นตอน

15. หากต้องการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสินค้าอุปโภคบริโภค โดยมีการสุ่มจากครัวเรือนทุก ๆ 20 หลังคาเรือน บนถนนสายหนึ่ง โดยส่วนใหญ่เป็นบ้านที่ห้อมมถนน วิธีแบบนี้เป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบใด
- การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม
 - การสุ่มแบบเป็นระบบ
 - การสุ่มแบบชั้นภูมิ
 - การสุ่มอย่างง่าย
 - การสุ่มโดยหลายขั้นตอน
16. การสุ่มแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น มีข้อด้อยอย่างไรมากที่สุด
- ประชากรมาจากต่างพื้นที่
 - กำหนดจากสัดส่วนประชากร
 - ทุกหน่วยประชากรมีโอกาสถูกเลือก
 - ไม่สามารถอ้างอิงไปยังประชากรได้
 - กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูลได้เท่านั้น
17. ข้อใดคือข้อควรพิจารณาในการสร้างแบบสอบถาม มากที่สุด
- ครอบคลุมตัวแปรที่จะศึกษา
 - ใช้ศัพท์ทางเทคนิคเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ
 - ภาษาต้องสวยงาม เพื่อทำให้เกิดจินตนาการ
 - ควรตั้งคำถามแบบถามนำ เพื่อให้ผู้ตอบสะดวกและง่ายในการตอบ
 - การใช้คำถามซ้อนจะทำให้เข้าใจคำถามได้ง่ายขึ้น
18. ลักษณะข้อคำถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ควรเป็นประเภทใด
- เติมคำ
 - เลือกตอบ
 - หลายตัวเลือก
 - เรียงอันดับ
 - มาตราประมาณค่า

19. เครื่องมือวิจัยใดเหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากดูและบันทึกพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง

- A. แบบสังเกต
- B. แบบประเมิน
- C. แบบทดสอบ
- D. แบบสอบถาม
- E. แบบสัมภาษณ์

20. เครื่องมือวิจัยใดเหมาะสมในการวัดความรู้ จากกลุ่มตัวอย่าง

- A. แบบสังเกต
- B. แบบประเมิน
- C. แบบทดสอบ
- D. แบบสอบถาม
- E. แบบสัมภาษณ์

21. สิ่งที่ควรคำนึงในการสร้างเครื่องมือวิจัยมากที่สุดคือข้อใด

- A. โอกาสในการใช้
- B. ประเภทเครื่องมือ
- C. รูปแบบการจัดทำ
- D. จำนวนกรพิมพ์
- E. คุณภาพเครื่องมือ

22. การที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามตัวแปร เพื่อหาคุณภาพด้านใด

- A. ความตรง (validity)
- B. ความยาก (difficulty)
- C. ความเที่ยง (reliability)
- D. ความเป็นปรนัย (objective)
- E. อำนาจจำแนก (discriminant)

23. การวัดความสวยของนางงาม ควรใช้มาตรวัดใด

- A. มาตรวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- B. มาตรวัดแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- C. มาตรวัดแบบช่วง (Interval Scale)
- D. มาตรวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale)
- E. มาตรวัดแบบน่าเชื่อถือ (Reliability Scale)

24. ข้อใดเป็นมาตรวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

- A. สีผิว
- B. ลำดับความสวย
- C. ระดับการศึกษา
- D. คะแนนสอบ
- E. ระดับความพึงพอใจ

25. การระบุลักษณะประชากร การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือและวิธีการ ความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเขียนรายงานส่วนใดของการเขียนวิจัยฉบับสมบูรณ์

- A. บทนำ
- B. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- C. วิธีดำเนินงานวิจัย
- D. ผลการวิจัย
- E. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก ค

แบบประเมินการทำงานเป็นทีม

คำชี้แจง

แบบประเมินการทำงานเป็นทีมฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา ภายหลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอนแบบทีม และการทำรายงานวิจัยแบบกลุ่มในรายวิชา BUS304 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

ผู้สอนขอความร่วมมือนักศึกษาทุกท่านพิจารณารายการข้อความในแบบประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงด้านการทำงานเป็นทีมของตนเองและของกลุ่มมากที่สุด

เกณฑ์การประเมิน

- 1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย หรือ น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ปฏิบัติเพียงเล็กน้อย หรือน้อย
- 3 หมายถึง ปฏิบัติเป็นครั้งคราว หรือปานกลาง
- 4 หมายถึง ปฏิบัติบ่อยๆ หรือ มาก
- 5 หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ หรือมากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	กลุ่มของท่านมีการกำหนดเป้าหมายและความคาดหวังร่วมกันไว้แล้วอย่างชัดเจน					
2	กลุ่มของท่านมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกไว้แล้วอย่างชัดเจน					
3	ภายในกลุ่มของท่านมีบรรยากาศของการสื่อสารอย่างเปิดเผยที่ไว้วางใจและเคารพนับถือซึ่งกันและกัน					
4	สมาชิกในกลุ่มของท่านมีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้อย่างต่อเนื่อง					
5	กลุ่มของท่านมีการบริหารจัดการเรื่องความขัดแย้ง ความอดทนและการให้ความร่วมมือสนับสนุนที่ดี					
6	กลุ่มของท่านมีการให้รางวัลตอบแทนหรือชมเชยทั้งรายบุคคลและทีมงานโดยรวม					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
7	กลุ่มของท่านมีความปรารถนา/ต้องการที่จะปรับปรุงและพัฒนาทีมให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา					
8	สมาชิกของกลุ่มสามารถเข้ากันได้ดี ไม่มีใครชอบใช้อวดหรือบุคคลที่ก่อให้เกิดปัญหา					
9	เมื่อสมาชิกของกลุ่มส่วนใหญ่มีมติเห็นพ้องแล้ว ทุกคนพร้อมสนับสนุน					
10	สมาชิกของกลุ่มมีความยืดหยุ่น เปิดใจกว้าง และสามารถฟังพาได้					
11	สมาชิกของกลุ่มมีความรู้สึกที่ "เราลงเรือเดียวกัน"					
12	สมาชิกของกลุ่มมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่ม					
13	สมาชิกของกลุ่มจะกระโดดลงมาช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่าง คับพล้นทันทีทันใด เมื่อเกิดเหตุการณ์จำเป็น					

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

.....ขอบคุณ.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายรักษพล สนิทยา
สถานที่เกิด	จังหวัดน่าน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2033/76 Chapter one the campus ถนนพหลโยธิน แขวง ลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิจัย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาศึกษาการเรียนการสอน
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2555 ศศ.ม. (ประชากรศาสตร์) จาก วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	พ.ศ. 2553 ศศ.บ. (การวิจัยสังคม) จาก มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก
ผลงานด้านการวิจัย	เกรียงไกร สัจจะหยุดภัย รักษาพล สนิทยา และวัชรภรณ์ กี่สวัสดิ์คออน. 2560. การบริหารจัดการ โครงการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และเสริมสร้างคุณธรรมเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง. กรุงเทพฯ: ศาลเยาวชน และครอบครัวกลาง.
	วรภรณ์ ไทยมา และรักษพล สนิทยา. 2558. การศึกษาเปรียบเทียบการจัดการศึกษาไทย และประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
	ชฎานิศวรร กุลรัตน์มณีพร และคณะ (ผู้ร่วมวิจัย). 2555. การเสริมสร้างค่านิยม: การทบทวน องค์ความรู้และแนวทางการวิจัยด้านค่านิยมไทยในอนาคต. กรุงเทพฯ: กรม ส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม.
	R. Sanitya and S. Sinjindawong. 2016. "Design of Students' Evaluation of Teaching: The Case of Sripatum University". International Journal of Information and Education Technology. Vol.7(5): 367-373.

W. Thaima and R. Sanitya. 2016. "A Synthesis of Higher Educational Management of Thailand and ASEAN Community". *International Journal of Information and Education Technology*. Vol.7(5): 336-340.

สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์ และรักษพล สนิทยา. 2560. "การพัฒนาอาจารย์สู่อาจารย์มืออาชีพ ของ มหาวิทยาลัยศรีปทุม". TQM Progressive Learner. THAILAND QUALITY CONFERENCE & The 18 th Symposium on TQM-Best Practices in Thailand. วันที่ 23-24 สิงหาคม พ.ศ. 2560 ณ โรงแรมรอยัล เบญจา ถนนสุขุมวิท ซอย 5 (BTS นานา) กรุงเทพฯ.

ชัยวุฒิ วันควร และรักษพล สนิทยา. 2557. "อัตราความชุกและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดโรคหอนอนพยาธิของประชาชนอำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน". *วารสารสุขภาพภาคประชาชนภาคเหนือ*. 26,2: 39-43.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY